

dub. 18. n. 18.
Divitie solent acquirere nobilitatem: dub. 13. n. 28.

Intellige, si sint amplissima divitie: alias secus: dub. 21. à n. 23. & sequentib.

Doctor.

Doctores scribes solent transire cum aliis ex defectu temporis: dub. 44. n. 39.

Doctori, qui scripsit perfunctorie, non est credendum: dub. 43. n. 4.

Doctores intelliguntur secundum legem, in qua fundantur: dub. 5. n. 12.

Et secundum Doctorem, quem sequuntur: dub. 47. n. 55.

Doctorum authoritas non debet nos deterrere, ut à vero deviemus: dub. 23. n. 72. & verbo authoritas.

Sine Doctore non debemus loqui: dub. 10. n. 58. & dub. 39. n. 10.

Doctissimo non facit injuriam qui contrarium sentit: dub. 48. n. 53.

D. Ægid. ad l. 1. Cod. de Sacros. Eccles. part. 2. in init. n. 15. & part. 4. in init. num. 6. refellitur dub. 2. à n. 16. & à n. 32. cum sequentib.

Idem Ægid. de jur. honest. artic. 13. num. 59. refellitur dub. 11. à n. 16. cum sequent.

Idem Ægid. dict. artic. 13. num.

41. impugnatur dub. 12. à n. 18.

Idem Ægid. dict. artic. 13. num.

40. impugnatur dub. 13. n. 17.

& 18.

Idem Ægid. supra artic. 16. n.

14. explicatur dub. 36. à n.

51.

Balb. de præscript. part. 1. sexta princip. num. 27. & 28. laudatur dub. 53. n. 38.

Cabed. decis. 169. explicatur dub. 1. n. 13.

Cancer. lib. 1. var. cap. 5. num. 26.

impugnatur, & refellitur dub.

15. à n. 80. cum sequent.

Carvalh. de testam. 4. part. cap. 1.

num. 209. impugnatur dub. 33.

n. 49.

Idem Carvalh. 4. part. dict. cap. 1.

num. 177. cum Valasc. de part.

impugnatur dub. 35. n. 10. cum

sequent.

Idem Carvalh. 1. part. num. 457.

attentè legendus: dub. 21. n.

6.

Idem Carvalh. 4. part. cap. 1. num.

186. impugnatur dub. 34. n. 3.

& 4.

Cald. de nomin. quæst. 12. num.

58. impugnatur dub. 22. à n.

18.

Idem Cald. de potest. elig. cap. 2.

num. 8. & cap. 5. num. 5.

explicatur dub. 36. à n.

51.

Cost. de muner. Provis. in addit.

cap. 3. num. 26. impugnatur dub.

17. à num. 9. cum sequen-

tib.

- Emmanuel à Costa de Almeida in*
in privatis scholiis ad rubric. de
restit. spoliat. refertur dub. 49. n.
49. & sequent.
Laudatur dub. 50. n. 3. &
29.
Explicatur dub. 49. n. 49.
& 50. & dub. 50. n. 3. &
29.
Flores de Mena lib. 1. var. quæst. 1.
num. 57. impugnatur dub. 10. n.
58.
Gabr. Pereyr. decis. 51. num.
3. refellitur dub. 3. à n.
27.
Idem Gabr. Pereyr. decis. 12.
num. 1. refellitur dub. 13.
n. 2.
Idem Pereyr. decis. 83. impugnatur
dub. 47. n. 58.
Idem decis. 99. in fin. suspectus vi-
detur dub. 19. n. 26.
Idem decis. 22. num. 4. impugnatur
dub. 43. à n. 20. & per tot.
Gam. decis. 3. num. 3. & 4. defen-
ditur dub. 11. à n. 16. cum se-
quent.
Idem decis. 351. num. 3. explicatur
dub. 31. n. 41.
Guerreyr. de divis. tract. 2. lib.
1. cap. 3. num. 57. refelli-
tur dub. 11. à n. 16. cum se-
quentib.
Idem de recusat. lib. 5. cap. 9. num.
13. & 14. & 30. & 31. impugna-
tur dub. 18. à n. 32. cum sequen-
tibus.
Idem de divis. tract. 2. lib. 2. cap. 12.
num. 64. & 65. impugnatur dub.
33. n. 66.
Idem de divis. tract. 2. lib. 1. cap. 5.
num. 80. & 86. impugnatur dub.
28. num. 44. vers. quod
id.
Idem tract. 2. de divis. lib. 1. cap. 3.
num. 40. ubi alios. impugnatur
dub. 20. à n. 10. cum sequen-
tib.
Glossa in Clem. 1. verbo si mi-
nus de restitut. in integr. est
nimum confusa: dub. 52. n.
37.
Glossa in l. proinde 25. §. notan-
dum ff. ad l. Aquil. explicatur
dub. 44. n. 49.
Glossator ad Reynof. observ. 39.
num. 20. & 21. versic. At
in primo. impugnatur dub. 1. n.
22.
Idem observ. 33. num. 11. suspectus
creditur dub. 19. n. 26.
Gomes de Moraes de execut. lib. 1.
cap. 3. num. 30. impugnatur dub.
44. fere per tot.
Oliva de for. Eccles. 1. part. quæst.
42. notatur dub. 15. n. 38.
Idem 1. part. quæst. 32. num.
63. increpatur dub. 28. n. 43.
& sequent.
Pegas tom. 2. forens. pagin. ante-
pen. explicatur dub. 2. n. 52. &
53.
Idem ad Ord. lib. 1. tit. 3. §. 1.
cap. 3. num. 46. rejicitur dub.
26. sub n. 15. versic. Ulti-
imum.
Idem tom. 2. forens. cap. 11. pag.
949. col. 2. videtur suspectus
dub. 46. n. 36.
Idem de interdictis cap. 10. num.
592.

592. *impugnatur* dub. 49. à n. 49. & *sequentib.*
Idem de maiorat. tom. 2. cap. 20. num. 45. *attente legendus* dub. 21. n. 6.
Idem tom. 1. de maiorat. cap. 5. num. 59. *refellitur* dub. 25. à n. 63.
Pheb. 1. part. decis. 38. num. 12. *impugnatur* dub. 30. n. 11. & 12.
Idem 2. part. arest. 13. *impugnatur* dub. 49. à n. 12. *cum sequentib.*
Idem 2. part. decis. 106. num. 21. *loquitur nervose:* dub. 19. n. 23. & 24.
Pinbeyr. de testam. disp. 2. sect. 4. num. 81. *explicatur* dub. 3. à n. 45. & *seq.*
Idem disp. 5. sect. 1. num. 19. *intelligitur* dub. 15. à n. 61.
Idem de emphyt. disp. 6. sect. 5. num. 77. & 78. *impugnatur* dub. 34. à n. 64.
Idem dict. disp. 6. sect. 1. num. 9. *notatur* dub. 22. n. 38.
Portug. 3. part. cap. 16. num. 14. *explicatur* dub. 2. num. 51.
Idem dict. cap. 16. num. 74. *illustratur* dub. 8. n. 23.
Idem 3. part. cap. 18. num. 61. *refellitur* dub. 11. à n. 16. *cum seq.*
Idem dict. cap. 18. num. 86. *notatur* dub. 14. n. 21.
Idem 2. part. cap. 13. num. 23. *explicatur* dub. 24. à n. 31. *cum sequent.*

Reinos. observ. 43. *impugnatur* dub. 16. à n. 3. *cum sequent.* & à n. 52.
Idem dict. observ. 43. num. 9. *impugnatur* dub. 16. à n. 24.
Idem ibidem num. 21. *impugnatur dict.* dub. 16. à n. 29. & *seq.*
Ribeyr. Nett. de testam. lib. 2. tit. 17. num. 2. *refellitur* dub. 11. à n. 16. *cum sequentib.*
Sanches de matrim. lib. 7. disp. 87. num. 7. & 8. & 9. *explicatur* dub. 15. à n. 59. & n. 66. *cum sequentib.*
Thom. Vas alleg. 6. num. 39. *impugnatur* dub. 19. à n. 70. *cum sequentib.*
Valasc. 1. part. conf. 94. num. 9. & 10. & part. 2. conf. 151. num. fin. *increpatur* dub. 13. n. 1.
Idem 2. part. conf. 119. *explicatur* dub. 47. n. 59.

Dolus.

Dolus de præterito renuntiari potest: dub. 44. n. 62.

Domicilium.

Domicilii forum omnibus est commune: dub. 52. n. 23.
Domicilio extrahi à proprio, est effectus penalis: dub. 46. n. 4.
Extra domicilium vocare, est privilegium: dub. 52. n. 57.

Domi-

- Domicilii iudex; vide verbo iudex.*
- Dominium.*
- De dominio judicari debet, quando allegatur pro fundamento actionis: dub. 48. n. 14.*
- Dominium ut probetur, requiritur titulus regulariter: dub. 46. n. 13. & 14.*
- Dominii acquisitionem aliquando suspendit lex: dub. 15. n. 71.*
- De dominio non cognoscitur in vi veteri: dub. 40. n. 6.*
- Dominii probatio est difficilis: dub. 40. n. 10. & dub. 44. n. 82.*
- Dominii exceptio non admittitur in causa spoli: dub. 45. à n. 1. cum sequentib.*
- Et quare? discutitur dub. 45. per tot. & melius n. 14. & 27.*
- Dominii exceptio neque in vi veteri admittitur: dub. 46. per tot.*
- Dominii allegatio continet defensionem: dub. 46. n. 9.*
- Dominii probationem si lex permetteret, cessaret restitutio spoli: dub. 46. n. 16.*
- Dominium probare in continenti non admittitur spoliator: dub. 46. n. 19.*
- Dominii defectus non impedit restitutionem spoli: de materia dub. 46. à n. 20. cum sequentib.*
- Dominium licet non probet spoliatus, semper restituendus erit: dub. 46. n. 32. & dub. 48. n. 15. & 16.*
- Quod de dominio non cognoscatur, non tenetur spoliator protestari: dub. 47. per tot. & 48.*
- Dominium qui probat, non restituit possessionem: dub. 46. n. 16. & dub. 47. n. 15. & 16. & 20.*
- Quia possessio debetur vero domino: dub. 45. n. 12.*
- Dominium non judicari in materia spoliis deficiente protestatione, non extat prohibitum in jure civili: dub. 47. n. 17.*
- Dominii causa est dignior, & prius terminanda: 47. n. 19. & dub. 49. n. 8.*
- De dominio non audit iudex in causa spoli: dub. 47. n. 41. & 42.*
- Dominium judicari in causa spoli favore Ecclesie, nullo jure probatur: dub. 48. n. 37.*
- Dominii causa ordinariè est tractanda: dub. 50. n. 27. & 33. & dub. 48. n. 65. & dub. 49. n. 20. & dub. 51. n. 46.*
- Dominium allegans tertius semper audiendus est: dub. 49. à principio.*
- Dominii oppositio non habet locum in causa spoli: dub. 46. n. 24. & verbo tertius.*
- Dominium probans in continenti, an tertius impediat restitutionem spoli? dub. 50. per tot. negativè.*
- De dominio clerici non cognoscit iudex secularis: dub. 51. n. 11. & dub. 52. n. 22.*
- Dominium utile est quid profanum subjectum legi seculari: dub. 26. n. 4.*

- n. 4. & dub. 28. n. 39. & 44. ver-
sic. quod id.
- Dominium utile an sit extinctum, est
questio præjudicialis Ecclesiæ:*
dub. 26. n. 5.
- Dominii translationem importat
verbum, dar, not. verbo dictio: &
est* dub. 33. n. 23.
- Dominium non transfertur sine tra-
ditione:* dub. 33. n. 24. & dub.
36. n. 15. & 35. & 38. & 50.
Nec etiam titulo dotis: dub. 33.
n. 26.
- Dominium sequuntur fructus:* dub.
33. n. 36. & dub. 36. n. 24. &
dub. 37. n. 25.
- Dominium transfertur per traditi-
onem emphyteusis factam in for-
ma Ord. lib. 4. tit. 37. §. 1. dub.*
36. n. 2.
- Dominium emphyteusis an transfe-
ratur per solam nominationem?*
dub. 34. n. 45. & dub. 36. per
tot.
- Et de jure Regio quid?* dub.
36. à n. 5. cum sequent.
- Dominium emphyteusis transfertur
primo acquirenti tanquam suc-
cessorum procuratori:* dub. 36.
n. 8. & dub. 37. n. 9. & 68.
- Dominium transfertur subsecutâ
nominatione emphyteusis:* dub.
36. n. 8.
- Dominium qui non habet, reivendi-
care non potest:* dub. 36. n.
12. & dub. 37. n. 32. & dub.
40. n. 7.
- Dominii translatio est perpetua re-
gulariter:* dub. 36. n. 19.
- Limita si lex suspendat acqui-
sitionem:* dub. 15. n. 71.
- Dominium qui habet reivendicare
potest:* dub. 36. n. 21. &
dub. 40. n. 4. & dub. 49.
n. 28.
- Dominium translatum etiam trans-
fertur ad hæredes:* dub. 36. n.
37.
- Dominii utilis effectus est nomina-
tio:* dub. 36. n. 40.
- Dominium transfertur per nomina-
tionem fictam:* dub. 36. n.
44.
- Dominium utile ut transferatur re-
quiritur nominatio, & insimul
traditio:* dub. 36. n. 47.
*Et quod non transferatur per
solam nominationem:* dub. 36. n.
49.
- Dominium legati transfertur im-
pletâ conditione:* dub. 36. n.
51.
- Dominium legati transfertur im-
pletâ conditione suspensivâ:* dub.
36. n. 55.
- Dominium non transfertur ex titu-
lo nullo:* dub. 36. n. 78.
- Dominium qui non habet an possit
hypothecare?* dub. 36. n. 80.
- Dominium non transit in hæredes
nominati emphyteutæ, qui illud
non habebat:* dub. 36. n. 81.
- Dominium non transfertur per
traditionem emphyteusis sine no-
minatione:* dub. 36. à n. 84.
- Dominium utile quid sit?* dub. 37. à
n. 2. cum sequent.
- Dominium cujusque rei definitur:*
dub. 37. n. 3.
- Dominium non potest esse insimul pe-
nes*

- nes duos: dub. 37. n. 5.*
Dominio simile est jus fruendi: dub. 37. n. 6.
Dominium utile non aufertur ab emphyteutâ, nec à successoribus: dub. 37. n. 7.
Dominium utile est jus in re: dub. 37. n. 8. & 10.
Dominii utilis etymologia approbata in jure: dub. 37. n. 11. & 12.
Dominium utile, vitis finitis, consolidatur cum directo: dub. 37. n. 16. & 50. & dub. 39. n. 41.
Idem est si non impletur conditio illa, si nominaverit: dub. 37. n. 17.
Et contrarium dicere est hæreticum: dub. 37. n. 20.
Dominium directum attrahit utile sine traditione dub. 37. n. 51.
Dominia autem de jure hodierno non consolidantur: dub. 37. n. 64. & dub. 39. n. 50. & 51.
Dominium non potest esse in pendentibus: dub. 37. n. 70.
Dominium habet successor ultimæ vitæ: dub. 38. n. 5. & 11.
Et ideo reivendicare potest: dub. 38. dict. n. 5. & 11.
Sine beneficio alluvionis: dub. 38. n. 30.
Dominium minus habens agere potest contra maius dominium habentem: dub. 38. n. 18.
Dominia emphyteusis consolidantur, si renovatio non sit petita intra annum: dub. 39. n. 18.
Non tamen quando emphyteu-
- ta nominat: dub. 39. n. 29.*
Nec etiam consolidantur in emphyteusi familiari: dub. 39. n. 60.
Dominium acquiritur illi, cui facta est traditio: dub. 36. n. 14. & 15.
De dominio non cognosci in causa spolii est opportunum remedium contra spoliatores: dub. 45. n. 27.
Dominii exceptio: vide verbo, exceptio.
- Dominus.**
- Domino vero rei debetur restitutio: dub. 45. n. 12.*
Domino competit interdictum vi bonorum raptorum pro ablatâ: dub. 49. n. 57. & 58.
Domino utili competit actio in rem: dub. 37. n. 13.
Dominus concedens non amat, & solum cogitat de recipiendâ pensione emphyteusis: dub. 24. n. 6. & dub. 31. n. 7. & 41. & 62. & 63.
A domino concedente semper capitur emphyteusis: dub. 25. n. 23. & verbo concedens.
Domini præjudicium est emphyteusim dividere: dub. 33. n. 31.
Et propter illud prohibetur emphyteusis divisio: dub. 24. n. 51.
Domino directo competunt actiones directæ ratione emphyteusis: dub.

- 37.n.11.
Apud dominum concedentem semper manet dominium emphyteusis : dub. 37.n.4.
Domino directo competunt fructus emphyteusis post vitas finitas : dub. 37.n.25.
Dominus tenetur renovationem concedere ex æquitate , de qua Bart. dub. 37.n.27.
Dominus potest gratificare in emphyteusis renovatione : dub. 39.n.6. & sequent. & verbo gratificatio.
Dominus debet posse quod ejus procurator potest: dub. 39.n.9.
Quando emphyteuta non eligit, censetur voluisse quod dominus eligat: dub. 39.n.12.
Dominus renovare tenetur filio, quem pater eligit in emphyteusi: dub. 39.n.29.
Dominus non habet præjudicium ex denegatâ opinione gratificandi: dub. 39.n.32.
Dominus deberet gratificare primo venienti: dub. 39.n.54.
Domino quaeritur jus, quando emphyteuta decedit sine nominatione: dub. 27.n.10.
Et consolidantur dominia: dub. 25.n.13.
Dominus creditur velle filios emphyteutæ non extare: dub. 31.n.62. & 63.
Nec filios succedere, ut finiatur citius emphyteusis : dub. 27.n.12.
Dominus concedit in emphyteusim ad meliorandas res : dub. 37. n.
53.
Domini est avaritia denegare renovationem vitis finitis : dub. 37.n.54.
Domino succeditur in emphyteusi potius, quàm patri: dub. 27.n.30.
Dominus concedens censetur se conformare cum juris dispositione: dub. 23.n.34.
Domini citatio requiritur ad reivindicandam emphyteusim: verbo citatio.
- Dos.
Filius dotatus debet restituere emphyteusim illi, qui fuit nominatus in ea: dub. 33.n.35.
Dotatus debet prævidere quod dotans poterit filios generare: dub. 34.n.69.
Ex dote inducitur nominatio emphyteusis: dub. 34.n.17. & 31. & 36. & 42.
Sed quomodo intelligatur? vide dub. 24. n. 49. & 50. & dub. 33. n.45. & dub. 34. n. 50.
Filius dotatus, non interveniente nominatione emphyteusis, an præferatur natu maiori in successione? dub. 34. à n. 28.
Dotes conservari reipublicæ interest: dub. 12.n.34.
Dos est actus irrevocabilis: dub. 34.n.68.

Dubium.

Dubium animum facit opinionum
varietas: dub. 48. n. 49.

Et facit etiam leges quod sint
dubiæ: dub. 43. n. 3.

Dubia concessio insinuat successionem
ex ordine successivo regulandam:

dub. 31. n. 34.

Dubitationem qui offert ansam præ-
bet sapienti: dub. 8. n. 22.

Dubio in casu promulgantur leges:
dub. 33. n. 17.

Sine ratione dubitandi leges non so-
lent promulgari: dub. 9. n. 24. &

26. & dub. 17. n. 32.

Duo.

Duo specialia non admittuntur in
eodem casu: dub. 36. n. 39. & dub.

39. n. 16.

Limita, quando unum speciale
venit in consequentiam alte-
rius: dub. 39. n. 74.

Idem dicendum de duobus fictioni-
bus: not. verbo fictio.

Duo melius vitant falsitatem, quan-
do interveniunt in actu: dub. 9.

n. 17.

Duobus qui tenetur concedere, uni
potest gratificare: dub. 39. n.

13.

Duorum vicem non potest unus ge-
rere: dub. 8. n. 27. & 28. &

52.

Durum.

Durum est coram suspecto iudice li-
tigare: dub. 43. n. 58.

E

Ecclesia.

Ecclesia est cultrix justitiæ: dub.
48. n. 29.

Ecclesia solet amplecti equitatem
naturalem: dub. 48. n. 30. &

34.

Ecclesia se se conformare cum jure
censetur: dub. 28. n. 40.

Ecclesia non debet censi voluisse
recedere à jure naturali: dub.

26. n. 36.

Ecclesia contrahens censetur se con-
formare cum jure Regni: dub.

26. n. 7. & 32.

Intellige, si jus Regni non ad-
versetur juri, seu stylo cano-
nico: dub. 26. n. 7. & dub. 28.

n. 40.

Ecclesiæ ministri non debent habere
maculam: dub. 26. n. 40.

Ecclesiasticam emphyteusim transire
in extraneos solet judicari in
hoc Regno: dub. 26. n. 8. &

20.

Sed aliquando judicatur contra-
rium: dub. 26. n. 9.

Ecclesiastica res subicitur disposi-
tioni juris canonici: & ita Ord.

- nostra exprimit* : dub. 26. n. 10.
- Ecclesia non censetur concessisse emphyteusim pro filiis naturalibus, quia exosi sunt*: dub. 26. n. 11. & 12. & 13.
- Ecclesiastica emphyteusis non potest nominari extra familiam* : dub. 26. n. 14.
- Ecclesiastica emphyteusis an concessa censeatur etiam pro inhonestâ persona?* dub. 26. n. 44.
- Pensiones emphyteuticæ sunt necessariae ad ministros Ecclesiæ* : dub. 26. n. 48.
- Ecclesiastica emphyteusis non transit ad extraneos ex forma, & vigore concessionis* : dub. 26. n. 49.
- Quod non provenit ex natura rei*: dub. 26. n. 49.
- In emphyteusi Ecclesiastica an admittatur uxor?* dub. 26. n. 56.
- In emphyteusi Ecclesiastica non succedit spurius, qui non sit legitimatus per Pontificem* : dub. 28. n. 28.
- Contrarium defenditur; imo quod sufficiat legitimatio Regis*: dub. 28. n. 29. cum sequent.
- Ecclesia censetur concessisse emphyteusim pro filiis* : dub. 28. n. 29.
- Et consequenter concessisse pro filiis habilibus* : dub. 28. n. 30.
- Et pro omnibus illis, qui possint venire appellatione filiorum* : dub. 28. n. 31.
- Ecclesia potest emphyteusim concedere filio spurio*: dub. 28. n. 45.
- Et cum tam ampla facultate, ut spurium etiam nominandum comprehendat*: dub. 28. n. 46.
- Ad emphyteusim Ecclesiasticam videtur superflua legitimatio secularis*: dub. 28. n. 52.
- Ecclesiastica emphyteusis non est perpetua*: dub. 37. n. 74.
- De rebus Ecclesiæ non potest dispo- nere lex secularis*: dub. 26. n. 32. & 5. & dub. 28. n. 38.
- Ecclesiæ favor non præfertur utilitati publicæ* : dub. 19. n. 54. & dub. 48. n. 38.
- In Ecclesiam non transfertur possessio sine traditione* : dub. 48. n. 59.
- Ecclesiæ foro pertinet controversia rei Ecclesiasticæ* : dub. 48. n. 62.
- Ecclesiæ foro potest moveri actio spoliij pro rebus Ecclesiæ*: dub. 48. n. 62.
- Ecclesia semper habet quadriëniū ad petendum restitutionis beneficium*: dub. 52. n. 44. & 46.
- Ecclesia sæpe dicitur in minori ætate*: dub. 53. n. 46.
- Ecclesiæ res sunt exemptæ à jurisdictione seculari* : dub. 28. n. 38.
- Ecclesia cogitat de personis honestis ad eligendos ministros* : dub. 26. n. 47.

Non sic, quando concedit res in emphyteusim: dub. 26. n. 48.

Pro Ecclesia potest advocare clericus, etiam sine mandato: dub. 48. n. 47.

Educatio.

Ad educationem non ita tenentur avi, sicut pater tenetur: dub. 17. n. 30.

Electio.

Electio datur libera inter æqualiter vocatos: dub. 29. n. 14.

Emphyteusis.

Emphyteusim consequitur hæres institutus: dub. 22. n. 26.

Emphyteusim consequitur filius, quin sit hæres in effectu: dub. 22. n. 30.

Emphyteusis nominatio est prælegatum distinctum ab hereditate. dub. 22. à n. 35. cum sequentibus.

In emphyteusi hereditaria non succedit, qui non sit hæres: dub. 22. n. 40.

Limita in spurio legitimato: dub. 22. à n. 42.

Emphyteusis contractus est stricti iuris: dub. 23. n. 55. & dub. 29. n. 30.

Emphyteutici contractus origo fuit, ut res meliorarentur: dub. 24. n. 8. & dub. 37. n. 53.

Emphyteusis nominationis transit ad extraneos: dub. 24. n. 22.

Et tamen non confiscatur: dub. 24. n. 22.

Sed quare? dub. 24. à n. 23. cum sequentibus.

Emphyteusis perpetua transit ad hæredes sine nominatione: dub. 24. n. 25.

Limita, si sit de pacto: dub. 24. n. 26.

Emphyteusim extinguere, filiis extantibus, noluisse creditur dominus concedens: dub. 24. n. 29.

In emphyteusi an succedat filius naturalis, tanquam tacite nominatus? dub. 25. n. 11.

Emphyteusis non nominata revertitur ad dominum antecedentem: dub. 25. n. 13. & dub. 28. n. 10.

In successione emphyteusis præferatur filius naturalis ascendentibus; & quare? dub. 25. n. 17.

In emphyteusi Ecclesiasticâ an succedat filius naturalis? dub. 26. à n. 2.

An sit ex præsumptâ voluntate concedentis? dub. 26. n. 12.

Emphyteusis Ecclesiastica an possit nominari extra familiam? dub. 26. n. 14.

Emphyteusis sola familiaris non transit ad extraneos, quamvis Ecclesiastica sit: dub. 26. n. 16. & dub. 27. n. 13.

Emphyteusis concessa pro eo, qui nominabitur, dicitur liberæ nominationis:

- minationis. dub. 26. n. 17.
Emphyteusis liberæ nominationis transit ad extraneos : dub. 26. n. 17.
Emphyteusis liberæ nominationis transit ad filios naturales? dub. 26. n. 18. & 19.
A successione emphyteusis non arcen- tur filii naturales per aliquod jus canonicum : dub. 26. n. 33.
Emphyteusis etiam Ecclesiastica non transit ad extraneos ex forma concessionis: quod non procedit ex natura rei : dub. 26. n. 49.
In emphyteusi Ecclesiasticâ ut succedat legitimatus, à quo sit impetranda legitimatio? dub. 28. à n. 28. & 29. & sequentib.
Ad quod videtur superflua legitimatio secularis: dub. 28. n. 52.
In emphyteusi maternâ, an succedat spurius? dub. 28. n. 70. & 71.
Emphyteusim potest filius acceptare, & hæreditatem repudiare: dub. 28. n. 81.
Emphyteusis capitur à domino concedente: dub. 28. n. 64. & 83. & dub. 29. n. 16. & dub. 31. n. 22. & dub. 32. n. 27.
In successione emphyteusis non datur representatio : dub. 25. n. 46. & dub. 29. n. 21.
Emphyteusis conceditur ad meliorandas res : dub. 29. n. 56. & dub. 33. n. 12. & dub. 37. n. 53.
In emphyteuticâ concessione non queritur jus filiis : dub. 31. n. 15.
Emphyteusis etiam concessa pro filiis vendi potest : dub. 31. n. 16. & 17.
Emphyteusis cum vendi possit, potest etiam nominari in quemcumque: dub. 31. n. 17.
Emphyteusis concessa pro filiis utriusque nominari potest in filio secundæ tori: dub. 31. n. 18.
Quod fieri non potest, extante filio primæ tori: defenditur: dub. 31. à n. 20. cum sequentib.
Emphyteusis concessa pro filiis, & his deficientibus, pro eo, qui nominabitur, transire potest in extraneos, etiam si sit Ecclesiastica: dub. 26. n. 49.
In emphyteusi succeditur domino, potius quàm patri: dub. 27. n. 30. & 46.
Emphyteusis consecutus renovationem debet habere qualitates primæ concessionis : dub. 38. n. 2.
In emphyteusi succeditur ex voluntate concedentis : dub. 31. n. 21. & 66.
Emphyteusis venit ad filios illius parentis, unde provenit: dub. 31. n. 68.
Emphyteusis de novo acquisita alienari potest: dub. 32. n. 35.
Emphyteusis est res alienabilis: dub. 32. n. 46.
Intellige cum consensu domini: dub. 33. n. 8.
Emphyteusis acquisita per dotem esti-

- æstimatam an dicatur empta?* dub. 33.n.4. & 5.
- Emphyteusis perpetua divisibilis est:* dub. 33.n.7.
- Emphyteusis etiam simpliciter concessa semper est nominabilis:* dub. 33.n.13.
- Emphyteusis de providentia dicitur etiam illa, in qua non fit mentio hæredum:* dub. 33.n.18.
- Emphyteusis concessa pro filiis dicitur de providentia:* dub. 33.n.19.
- Seu dicitur familiaris, quod idem est:* dict. dub. 33.n.19.
- Emphyteusi indefinitè concessâ, non poterat unus eligi de jure communi:* dub. 33.n.29. & 30.
- Emphyteusim dividere est præjudicium domini:* dub. 33.n.31.
- In emphyteusi an dotatus sine nominatione præferatur natu maiori ab intestato?* dub. 34. à n. 28.
- Emphyteusis hæreditaria est, quæ conceditur pro hæredibus:* dub. 35.n.2.
- Emphyteusis antiqua dicitur, quæ venit ab avis, & proavis:* dub. 35.n.8.
- Emphyteusis emptor manet in vita venditoris:* dub. 35.n.15.
- Emphyteusis antiqua alienari non potest:* dub. 35.n.23.
- Emphyteusi traditâ, transfertur dominium:* dub. 36.n.2.
- Emphyteusis quando hypothecari possit à possessore?* dub. 36. à n. 16.
- Emphyteuticus contractus finitur, vitis finitis:* dub. 37.n.49.
- Emphyteusis est individua de jure Regni:* dub. 37.n.60.
- Secus autem de jure communi:* dub. 29.n.63. & dub. 31.n.51.
- Emphyteusis solum censetur concessa pro nominato:* dub. 37.n.61.
- Natura emphyteusis finitæ regulatur per naturam emphyteusis concessæ:* dub. 38.n.25. & 35. & 43.
- In emphyteusi hæreditariâ solum succedit qui est hæres:* dub. 38.n.42.
- Aliàs, secus:* dub. 38.n.44.
- Emphyteuticum jus ex sui natura est perpetuum:* dub. 39.n.42.
- Quod partes renuntiare non possunt:* dub. 39.n.43.
- Quamvis vitarum numerus nominandarû exprimat:* dub. 39.n.44.
- In emphyteusi familiari non datur gratificatio:* dub. 39.n.60.
- Nec dominium utile consolidatur:* dub. 39.n.60.
- Quia jus queritur agnatis:* dub. 39.n.60. & 61.
- Et semper debetur renovatio agnatis:* dub. 39.n.61.
- Quæ omnia praticari debent in emphyteusi nominationis:* dub. 39.n.62. & 63.
- Emphyteusis possessionē non trāsferit successor in vita:* dub. 46.n.48.
- Emphy-

Emphyteusis de novo acquisita sine pretio non dividitur: dub. 33. n. 12. versic. ex quibus.

Nec confertur, si non tradatur in vita: dub. 33. n. 20.

Nec etiam per aestimationem dividitur: dub. 33. n. 21.

Emphyteuta.

Emphyteuta filios habens non subicitur conditioni si nominabitur, quæ in eo non procedit: dub. 23. n. 71. & dub. 24. n. 17.

Emphyteutæ confiscati an succedat filius? dub. 24. à n. 18.

Non omnis respublica gubernatur ab emphyteutis: dub. 25. n. 23.

Emphyteuta decedente sine nominatione, jus quæritur domino: dub. 28. n. 10.

Emphyteuta tria debet transferre, ut vendere nequeat emphyteusim: dub. 33. à n. 37. & à n. 42.

Emphyteuta primus acquirit, & stipulatur pro omnibus successuris: dub. 23. n. 16. & dub. 36. n. 8. & 71. & dub. 37. n. 9. & 68.

Emphyteuta an possit vendere, postquam nominavit? dub. 36. à n. 88.

Emphyteuta competunt actiones utiles: dub. 37. n. 11.

Emphyteuta semper censetur habuisse animum stipulandi pro omni successuro: dub. 37. n. 65.

Emphyteuta potest reivindicare à tertio possessore: dub. 38. n. 4.

Emphyteuta potest nominare agnatum remotiorem, omisso proximiori: dub. 38. n. 34.

Emphyteuta potest eligere unum ex filiis: dub. 39. n. 5.

Emphyteuta emptor manet in vita venditoris: dub. 35. n. 15.

Emphyteuta, ut agat, debet probare vitam habere in emphyteusi per contractum: dub. 37. n. 14.

Et qualitates habere primæ investituræ: dub. 38. n. 2.

Emphyteuta habet actionem realem usque ad triginta annos: dub. 38. n. 7.

Emptor.

Emptor emphyteusis manet in vita venditoris: dub. 35. n. 15.

Error.

Error notarii non debet nocere: dub. 9. n. 8.

Errare in aliquo melius est, quam omnia suspendere: dub. 48. n. 51.

Exceptio.

Exceptio firmat regulam in contrarium: dub. 6. n. 16.

Exceptio dum non probatur, regule inhærendum est: dub. 8. n. 52. & verbo Regula.

Exceptio domini non admittitur in causa

- causa spoliij: dub. 45. à n. 1. cum sequentib.*
- Cujus ratio decidendi quaeritur: dub. 45. à n. 2. cum sequent.*
- Assignantur plures rationes decidendi: dub. 45. à n. 2. & dub. 47. à n. 2.*
- Et assignatur vera ratio dub. 45. n. 14. & 15. & 23. & melius 27. & dub. 46. n. 26.*
- Exceptio dominij, nec in vi veteri admittenda est: dub. 46. per tot.*
- Nec probata in continenti: dub. 46. n. 19.*
- Nec etiam si constet de defectu dominij spoliati: dub. 46. n. 21.*
- Quamvis constet de defectu per sententiam: dub. 46. n. 22.*
- Vel per instrumenta publica: dub. 46. n. 23.*
- Vel per confessionem spoliati ipsius: dub. 46. n. 24. & dub. 48. n. 19. & 20.*
- Nec etiam si in causa procedatur, solâ veritate inspectâ: dub. 46. n. 25.*
- Exceptio, quod de dominio non cognoscatur in causa spoliij, inest à jure: dub. 47. n. 47. & dub. 48. n. 3.*
- Exceptio dominij in causa spoliij, an de jure canonico sit exclusiva juris agentis? dub. 48. à n. 39. cum sequent.*
- In exceptionis declinatoriae ommissione non restituitur minor: dub. 53. n. 16.*
- Contrarium verius: dub. 53. n. 32.*
- Exceptionem rei judicatæ parit sententia: dub. 51. n. 33.*
- Limita, in terminis Ord. lib. 4. tit. 54. §. 4. dub. 51. n. 34.*
- Exceptio nullitatis contractûs admittitur in causa spoliij: dub. 46. n. 42.*
- Exceptio, quæ requirit altiore indaginem non admittitur in causis summarijs: dub. 49. n. 27.*
- Exceptio requirens altiore indaginem dicitur, quæ consistit in facto, vel in jure: dub. 50. n. 58.*
- Quæ debet reservari ad definitivam: dub. 50. n. 59. & 60.*
- Exceptio, tua non interest, est peremptoria prius judicanda: dub. 49. n. 46. & 47.*
- Exceptio, quando admittitur, debet probari in continenti: dub. 50. n. 11.*
- Exceptionem recipere solet praxis em principio de contrarietate: dub. 50. à n. 54. cum sequentib.*
- De qua praxi testantur D. D. de quibus dub. 50. n. 62.*
- Quod solum procedit in exceptionibus peremptorijs: dub. 50. n. 63.*
- Non ita in dilatorijs: dub. 50. n. 64.*
- Quia de exceptionibus dilatorijs*

rijs pronuntiandum est ante definitivam : dub. 50. n. 65.

Solent enim esse præjudiciales, de quibus prius judicandum est : dub. 50. n. 66.

Executio.

In executione sententiæ auditur tertius, etiam in causa spoliij : dub. 49. n. 3.

Executionem suspendit probatio in continenti. dub. 50. n. 14.

Executionis causa est summaria : dub. 50. n. 15.

In executione, si tertius admittendus sit, debet probare in continenti. dub. 50. n. 45.

In executione tertius probat in continenti ex praxi, quæ illustratur : dub. 50. n. 46.

In executione fit summaria causa, quæ erat ordinaria : quod quoad condemnatum : dub. 50. n. 49.

In executione præferri debet sententia lata super dominio : dub. 51. n. 29.

In executione an præferatur tertius cum sententia dominiij spoliato exequenti? dub. 51. à n. 36. cum sequent.

Exequi debet sententia contra illum, qui fuit citatus in causa : dub. 51. n. 38.

Executionem actûs quæ respiciunt, non alterant dispositionem : dub. 36. n. 97.

Expensæ.

In expensis condemnat iudex : dub. 10. n. 48.

Aliquando nõ est necessaria expensarum condemnatio : dub. 10. n. 49.

Exprimere.

Exprimere non est necesse, quæ à jure insunt : dub. 6. n. 37. & dub. 43. n. 52.

Exprimere vim novam solet Legislator noster quando non vult vim veterem comprehendere : dub. 41. n. 6.

Et non exprimit novam, quando veterem comprehendere vult : dict. dub. 41. dict. n. 6.

Exprimere solet Legislator noster causas, in quibus noluit replicam admittendam fore : dub. 43. n. 11.

Lex, quæ non expressit noluisse creditur : dub. 43. n. 13.

Exprimere tempus relaxandum per restitutionem solet Legislator : dub. 53. n. 17.

Expresse quod non possumus, nec etiam tacite : dub. 23. n. 69.

Extraneus.

Extraneus potest nominari in emphyteusi liberæ nominationis : dub. 27. n. 40.

Factum.

F

Factum.

Sine facto procedente non potest fingi: dub. 23. n. 64. & 65.

Facti alieni facilis est oblivio: dub. 3. n. 30.

Facti diversitas exposcit diversitatem juris: dub. 18. n. 24.

Factum non presumitur? dub. 23. n. 24. & 25. & 51.

Factum contra formam legis est nullum: dub. 23. n. 41.

Nominandi actus est nudum factum: dub. 36. n. 71.

Ad factum solum attenditur in materia spoliij: dub. 40. n. 16. & dub. 46. n. 28. & dub. 47. n. 60. & 61.

De facto nemo potest procedere: dub. 45. n. 21.

Factum proprium non ignoratur: dub. 49. n. 44.

Per factum alienum non potest fieri conditio deterior: dub. 51. n. 20.

Factum alienum non obligat tertium: dub. 51. n. 35.

Quae de facto fiunt, de facto debent revocari: dub. 47. n. 37.

Facultas.

Facultas ad vendendam emphyteusim Titio, non extenditur ad ven-

dendum Sempronio: dub. 31. n. 53. & 60.

Fæmina.

In fæminis coitus est vitium frequentius: dub. 12. n. 24.

Fæminas generare, dicebatur vitium paternum; quia minus utiles rei publicæ: dub. 12. n. 41.

Fæminæ non recusant nuptias: dub. 14. n. 10. & 11. & 12. & 13. & dub. 16. n. 17.

Fæminæ non sunt industriosæ; imo in sua incommoda ruunt: dub. 29. n. 58. & dub. 24. n. 112.

Fæmina mater plus diligit filiam: dub. 23. n. 31.

Fæmina mitius punitur: dub. 14. n. 33. & 34.

In fæminis plus detestatur incontinentia: dub. 14. n. 7.

Sed est minus delictum: dub. 14. n. 32.

Fæmina est difficilioris excussionis: dub. 29. n. 57.

Quia capi non potest pro debito civili: dub. 29. n. 57.

Falsitas.

Falsitas ut vitetur, multiplicantur testes in testamento: dub. 8. n. 35.

Falsitas inter plures non facile committitur: dub. 3. n. 36.

Falsitas raro, aut nunquam exponitur pluribus, ne detegatur: dub. f 2

dub. 8. n. 37.
Falsitas quod detegi possit, si com-
missa sit in testamento, atten-
dit Legislator noster: dub. 3.
n. 37. & dub. 8. n. 38. &
64.
Falsitatibus, quæ fieri possunt post
mortem testatoris, solum occur-
rit Legislator: & non illis, quæ
fieri possunt in vita: dub. 3. n.
51. & dub. 8. n. 54. & 61. & se-
quent.
Falsitas notabilis commissa in testa-
mento refertur: dub. 8. n.
42.
Et alia facilis occasio com-
mittendæ: dub. 8. à n.
43.
Falsitatem facile committere potest
tabellio, si sit solus, qui scribat, &
approbet testamentum: dub. 8.
n. 46.
Falsa consequentia influit antece-
dens esse falsum: dub. 15. n. 36. &
dub. 31. n. 58. & dub. 36. n. 20.
& 23.
Falsitas in testamento clauso facilius
fieri potest: dub. 9. n. 16.

Familia.

Familia putrescit per medium infe-
ctum: dub. 12. n. 10.
Familia finitur in femina: dub. 12.
n. 11.
Familia non conservatur per filios
naturales: dub. 18. n. 13. &
14.
Quia non dicuntur esse de fa-
milia: dub. 26. n. 15.

Contrarium tamen: dub. 26. n.
51.
Extra familiam non transit emphy-
teusis Ecclesiastica: dub. 26. n.
14.
Nec emphyteusis familiaris, li-
cet sit secularis: dub. 26. n.
16.

Favor.

In favorem unius quod est intro-
ductum non debet retorqueri in
præjudicium alterius: dub. 2. n.
28.
Favor privatus consideratur ut pu-
blicus in materia ordinis judicia-
lis: dub. 43. n. 34.
Favore quod inducitur, non debet in
odium retorqueri: dub. 19. n.
9.
Favor testamenti inducit quod a-
liàs denegaretur: dub. 31. n.
46.
Favor filiorum primi tori quoad
matrem binubentem in quo con-
sistat? dub. 15. à n. 49. cum
sequentib. & dub. 17. n. 28. &
29.
Favor filiorum debet esse æqualis:
dub. 16. n. 14.
Favor denegatus matri non cense-
tur avie concessus: dub. 17. n.
15.
Favorem spoliati attendit procedi-
mentum summarium: dub. 43. n.
14.
Favori suo quilibet renuntiari po-
test: dub. 2. n. 41. & dub. 43. n.
16. & dub. 47. n. 10. & 11.

- In favorem spoliati recipitur appellatio:* dub. 43. n. 7.
- Favor spoliati rejicit exceptionem domini:* dub. 45. n. 3. & 6. & dub. 47. n. 9.
- Favor Ecclesie non preferitur utilitati publicae:* dub. 48. n. 38.
- Favor est habere plures iudices:* dub. 52. n. 24.
- Favor publicus consideratur in oppositione tertij in iudicio:* dub. 49. n. 6.
- Favori publico nec testator renuntiari potest in consiciendo testamento:* dub. 8. n. 56.
- Feudum.**
- In feudis datur jus gratificationis; quia est expressum:* dub. 39. n. 11.
- Fictio.**
- Fictio procedit ex aequitate:* dub. 19. n. 53.
- Sine aequitate autem non inducitur fictio:* dub. 23. n. 61. & sequent. & dub. 24. n. 82. & 87. & dub. 34. n. 51.
- Fictio non inducitur sine lege:* dub. 8. n. 33. & dub. 19. n. 29. & dub. 24. n. 117. versic. & cum.
- Fictio non inducitur quando adversatur utilitati publicae:* dub. 19. n. 51.
- Neque inducitur cum alterius praedicio:* dub. 23. n. 62. & dub. 24. n. 43. & 73. & 83. & dub. 34. n. 52.
- Fictio est ut filius in utero habeatur pro jam nato:* dub. 19. n. 29.
- Fictio inducit, ut venientes ab intestato censeantur haeredes instituti:* dub. 23. n. 60.
- Dominium transfertur per traditionem fictam:* dub. 36. n. 44.
- Ficta est nominatio emphyteusis, quae inducitur ex constitutione dotis:* dub. 34. n. 50.
- Fictiones duae non debent admitti in eodem casu:* dub. 24. n. 76. & 119.
- Limita quando una venit in consequentiam alterius:* dub. 24. n. 77.
- Fictio non inducitur, nisi interveniente aliquo actu precedente:* dub. 23. n. 64. & sequent.
- Ficta est nominatio, de qua Ord. lib. 4. tit. 36. §. 1. dub. 24. n. 41.*
- Fictio est nominatio tacita:* dub. 24. n. 74. & 75.
- Ficta nominatio inducitur à lege, ne emphyteusis extinguatur:* dub. 24. n. 47.
- Fingere solet lex, suggerente aequitate:* dub. 24. n. 45.
- Fictio est quid inductum contra rei veritatem:* dub. 23. n. 60. & 63.
- Sistit enim fictio in eo, quod non est:* dub. 24. n. 41.
- Et potest esse veritas in contrarium:* dub. 24. n. 75.
- Fictio idem operatur in casu ficto, quod veritas in casu vero:* dub. 24.

24. n. 55.

Fideicommissum.

Fideicommissum inducitur per verbum volo, si proferatur in actu testandi: dub. 1. n. 16.

Fideiussio.

Fideiussionem tenetur dare usufructuarius: dub. 17. n. 33.

Limitatur in solo patre: dub. 17. n. 37.

Et quare? dub. 17. n. 38.

Fideiussionem tenetur prestare mater, quæ succedit in usufructu filij: dub. 17. n. 48.

Quid si mater fideiussionem non præstet? dict. dub. 17. dict. n. 48. remissive.

Fides.

Fidem non facit instrumentum nullum: dub. 9. n. 39.

Fides instrumenti probat identitatem testamenti: dub. 10. n. 28.

Fides depositi semper observanda: dub. 51. n. 14.

Filiatio.

Filiatio ex parte matris est facilis probationis: dub. 14. n. 24.

Filiatio ex parte patris est difficilis probationis: dub. 14. dict. n. 24.

Et ideo probatur conjecturis:

dub. 14. n. 25.

Filia.

Filiam plus diligit mater: dub. 23. n. 31.

Filia an nominari possit in emphyteusi, extante filio? dub. 29. per tot.

Filias comprehendit concessio facta pro filijs: dub. 29. n. 5.

Filia equaliter censetur vocata: dub. 29. n. 7.

Contrarium erat de jure communi: dub. 29. n. 39.

Filia quod veniat appellatione filij speciale est: dub. 29. n. 31.

Filia quod præferatur masculo, etiam est speciale: dub. 29. n. 33.

Filia an comprehendatur appellatione filij, est quid dubitabile: dub. 29. n. 39.

Negativa erat verior: dub. 27. n. 23.

Comprehenditur tamen de consuetudine Regni: dub. 29. n. 7. & 40.

Filius.

Filios ad succedendum desiderant patres: dub. 12. n. 45.

Filij si non succedunt in bonis dolent parentes: dub. 12. n. 54.

Filius debet succedere matri etiam naturali: dub. 15. n. 3. & 11. & 15.

Et filio succedit etiam mater naturalis: dub. 15. n. 4. & 11. & 15.

Quid

- Quid, si alij nubat viro?* dub. 15. à n. 5. cum sequentib.
Filiorum favorem respiciunt leges latæ contra binubentes: dub. 15. n. 12. & 14. & 31. cum sequentib. & dub. 17. n. 28. & 29. & 43.
Filijs primi tori tenetur mater reservare bona filij defuncti: dub. 15. n. 68. & 73.
Limita, si succedat mater ex testamento filij: quia tunc non tenetur reservare: dub. 15. n. 22.
Filius primi conjugij non tenetur instituere heredem matrem binubentem: dub. 15. n. 24. & à n. 39.
Amplia, etiamsi filius non habeat fratres: dub. 15. n. 34. & seq.
Limita in bonis, quæ non sint ex substantia paternâ: quia in illis tenetur matrem instituere: dub. 15. n. 41. & 42.
Filius binubentis non tenetur instituere fratres: dub. 15. n. 32.
Filijs primi tori non tenetur mater instituta hæres reservare bona ex substantia paterna: dub. 15. n. 43.
Filius secundi tori testaturus, an teneatur ad institutionem? dub. 15. à n. 73. cum sequent.
Inter filios servanda est æqualitas: dub. 15. n. 73.
Filius secundi tori si instituat matrem, tenetur illa reservare bona: dub. 15. à n. 65. cum sequentib.
Filijs æqualiter sunt diligendi: dub. 16. n. 19.
Filijs non possunt remittere, quod leges inducunt contra binubentes: dub. 16. n. 25. & 26. cum sequent.
Filijs non possunt renūtiare juri quæsito in favorem parentum: dub. 16. n. 36.
Filius an possit contrahere cum patre? remissivè dub. 16. n. 37.
Filijs primi tori acquiritur jus per secundas nuptias: dub. 16. n. 34. & 47.
Filius ut remittere censeatur jus suum, sufficit cohabitare cum vitrico: dub. 16. n. 4. ubi impugnatur.
Filius furiosi succedit in emphyteusi: dub. 23. n. 27.
Pro filijs semper censentur contrahentes stipulari: dub. 23. n. 15.
Filius in utero habetur pro jam nato in favorabilibus: dub. 19. n. 5. & 8.
Quod quidem procedit ex fictione: not. verbo Fictio. & est dub. 19. n. 50.
Sed de filio in utero non solet lex judicare: dub. 19. n. 13.
Filius per nativitatem acquirit spem succedendi: dub. 20. n. 19.
Filius ut succedat in emphyteusi, an debeat esse hæres? dub. 22. per tot.

- tot. Et non teneri esse hæres: dub. 28. n. 81. & melius dub. 25. à n. 11.
- Filius ab intestato, an dicatur succedere in emphyteusi ex vi tacite nominationis? dub. 23. per tot.
- Referuntur D. D. qui tenent affirmativam: dub. 23. n. 11.
- Negativa autem defenditur: dub. 23. à n. 12. & sequentibus.
- Ubi, quod succedit ex vocatione, & contractu.
- Filio omisso, potest nominari extraneus in emphyteusi indefinitè concessâ: dub. 23. n. 48.
- Filii non subjiciuntur conditioni, si nominabitur, quia censentur vocati, etiam sine nominatione: dub. 23. n. 71. & dub. 24. n. 17.
- Prius pro filiis concessio præsumitur facta: dub. 24. n. 5.
- Filii impediunt quo minus emphyteusis devolvatur ad dominum: dub. 23. n. 71. & dub. 24. n. 17.
- Filius emphyteutæ confiscati, an succedat? dub. 24. à n. 18. cum sequentibus.
- Filiis existentibus, emphyteusim extinguere noluisse creditur dominus concedens: dub. 24. n. 29.
- Filius natu maior, an censeatur nominatus in officio? dub. 24. n. 30. & sequentibus.
- Filii semper censentur vocati, quavis de illis non fiat mentio: dub. 28. n. 16. & 20. & dub. 39. n. 63.
- Filius intelligitur qui secundum leges Regni dicitur filius: dub. 28. n. 17.
- Vocatus ad emphyteusim non censetur, qui de jure filius non dicitur: dub. 28. n. 22.
- Filius habilis dicitur, qui per leges non removetur: dub. 28. n. 27.
- Pro filiis censetur Ecclesia concessisse: dub. 28. n. 29.
- Et pro habilibus: dub. 28. n. 30.
- Et pro his, qui possunt venire appellatione filiorum: dub. 28. n. 31.
- Filius potest accipere emphyteusim, & repudiare hereditatem: dub. 28. n. 81.
- Filio extante, non potest nominari filia in emphyteusi: not. verbo filia.
- Filio existente, non potest nominari nepos in emphyteusi: dub. 30. n. 37.
- Filio pertinet res individua: dub. 29. n. 35. & 44. & dub. 39. n. 36. & 37.
- Filius semper comprehenditur in concessione emphyteuticâ: dub. 30. n. 35.
- Quamvis sit potentior: dub. 30. n. 36.
- Quamvis sit naturalis: dict. dub. 30. dict. n. 36.
- Filius secundi tori, an possit nominari in emphyteusi, extante filio primi? dub. 31. per tot.

- Affirmativa*: dub. 31. à n. 1.
- Negativa defenditur*: dub. 31. à n. 20. & 29.
- Filiorum unus est amor*: dub. 31. n. 2.
- Filij secundi tori æque sunt filij*: dub. 31. n. 3.
- Legatum pro filiis, comprehendit filios secundi tori*: dub. 31. n. 8.
- Filiorum appellatione veniunt utriusque tori*: dub. 31. n. 11. & sequent.
- Filius nominari nequit, qui filius non est genitoris, ex quo provenit emphyteusis*: dub. 31. n. 19. & 68.
- Filij primi tori primo veniunt in mentem*: dub. 31. n. 26.
- Filios ex secunda uxore nemo expectare censetur*: dub. 31. n. 30.
- Filij censentur vocati ordine successivo*: dub. 31. n. 32.
- Filij secundi tori non comprehenduntur sine specialitate*: dub. 31. n. 36.
- Filij secundi tori nominari possunt, non extante filio primi*: dub. 31. n. 43. & 48.
- Filios non extare vult dominus concedens emphyteusim*: dub. 31. n. 62. & 63.
- Filius confert pretium emphyteusis, habito respectu ad omnes vitas*: dub. 32. n. 14.
- Filiis potest pater præjudicare non acceptando*: dub. 32. n. 50.
- Filio tamen uni nõ potest cõcedere in præjudicium aliorum*: dub. 32. n. 53.
- Pro filiis emphyteusis concessa dicitur de providentia, seu familiaris: quod idem est*: dub. 33. n. 19.
- Filius dotatus debet restituere emphyteusim illi, qui fuit nominatus*: dub. 33. n. 35.
- Filius revocabiliter nominatus non confert pretium emphyteusis etiam emptæ*: dub. 34. à n. 5. & seq.
- Imo emphyteusim restituit*: dub. 34. n. 10.
- Filius dotatus cum emphyteusi, an conferre teneatur?* dub. 34. à n. 11.
- Filius dotatus sine nominatione, an præferatur natu maiori in emphyteusi?* dub. 34. à n. 28.
- Filius senior præsumitur nominatus*: dub. 39. n. 14. & 22.
- Etiam in jure petendi renovationem*: dub. 39. n. 23.
- Filium potest pater eligere, cui dominus renovare tenetur*: dub. 39. n. 29.
- Filios viginti duos cognovit Author ex eodem tonsore*: dub. 39. n. 34.
- Filius senior succedit in re, quæ non dividitur*: dub. 39. n. 37.
- Filios amat pater*: dub. 39. n. 71.
- Extra filios non datur gratificatio*: dub. 39. n. 81. & 84.
- Filius solum punitur pro patre in gravissimis*: dub. 12. n. 19.

- Filii nascuntur veipublicæ: dub. 12. n. 23.*
- Filii representant vitium paternū: dub. 12. n. 17.*
- Filius extra matrimonium conceptus erat insuccessibilis ex solo Romanorum more: dub. 12. n. 21.*
- Filio intestato decedente, & relinquente bona, quæ non sint ex substantia paternâ, quomodo succedit mater hiubens? dub. 15. à n. 79. cum sequentib.*
- Filii, & nepotes quando vocantur censentur vocati ordine successivo: dub. 30. n. 42. & 43.*
- Filius natu maior regulariter præfertur in omnibus: dub. 23. n. 30.*
- Filius natu maior censetur magis dilectus, & per consequens à patre nominatus: dub. 24. n. 70. & 118.*
- Filios omittere, & extraneum nominare potest pater in emphyteusi indefinite concessâ: dub. 23. n. 48.*
- Filius potest exheredari: dub. 24. n. 104.*
- Filius exheredatus, an succedat in emphyteusi? discutitur dub. 24. à n. 105. cum sequentib.*
- Filius exheredatus non succedit in emphyteusi hereditariâ: dub. 24. n. 114.*
- Filii concepti solum habent jus dubium: dub. 19. n. 40. & 41.*
- Et jus conditionale; eâ scilicet conditione, si nascentur: dub. 19. n. 41.*
- Quæ conditio inest à jure: dub. 19. n. 52.*
- Filius per nativitatem acquirit spem succedendi: dub. 19. n. 45.*
- Et jus acquirit ex veriori sententiâ: dub. 20. n. 19.*
- Et illi dicitur legitima deberi: dub. 19. n. 46.*
- Et per nativitatem jam dicitur hæres: dub. 19. n. 47.*
- Filius naturalis quando nascatur talis, & quando successibilis? distinguitur per casus: dub. 19. à n. 59.*
- Primus, quando supervenit qualitas uxorati: dub. 19. n. 59. & 60. & 61.*
- Secundus, quando tempore nativitatis jam pater est mortuus: dub. 19. n. 62. & 63.*
- Tertius, si pater factus nobilis moriatur ante nativitatem: dub. 19. n. 64.*
- Quartus, quando pater tempore nativitatis jam habet ordines sacros: dub. 19. n. 65. & sequent.*
- Qui quidem filius nascitur naturalis, quia attenditur tempus conceptionis filio utilius: dub. 19. n. 66.*
- Quoad successionem autem, illam denegat Thom. Vas citatus dub. 19. n. 67. & sequentib.*
- Contrarium tamen defenditur: dub. 19. à n. 70. cum sequentib.*

- Filiis solum debetur legitima tempore mortis:* dub. 19. n. 10.
- Filii vocari non possunt in utero concepti:* dub. 19. n. 13.
- Contrarium:* dub. 19. n. 14. & n. 15. comprobatur ex Divo Baptista.
- Filium declarat natiuitas eum, qui jam filius erat:* dub. 19. n. 15.
- Filius soluti postea uxorati nascitur naturalis, & successibilis:* dub. 19. n. 16.
- Filiis in utero omnia iura reseruat civilis dispositio:* dub. 19. n. 18.
- Sed est jus dubium:* dub. 19. n. 40.
- Filius in utero impedit sequentem in gradu:* dub. 19. n. 19.
- De filiis in utero certa est lex, quavis nos ignoremus:* dub. 19. n. 20. & 21.
- Filiorum naturalium ad successionem decernendam attenditur tempus conceptionis:* dub. 19. à n. 4. cum seq.
- Contrarium tenent D. D. citati:* dub. 19. n. 31. nempe quod solum debet attendi tempus natiuitatis.
- Quod idipsum defenditur:* dub. 19. à n. 33. cum sequentibus.
- Filiorum appellatione veniunt omnes descendentes:* dub. 31. n. 6.
- Filius unus non potest nominari in emphyteusi de iure communi:* dub. 33. n. 29.
- Secus de iure Regni ex consuetudine:* dub. 33. n. 30.
- Filius legitimus conservat nobilitatem:* dub. 18. n. 16.
- In filios solent transire mores parentum:* dub. 18. n. 22.
- Filius, an ex eo solum quod sit dotatus, conferre teneatur emphyteusim?* dub. 34. à n. 28. & 37. cum sequent.
- Filii legitimi semper præferuntur naturalibus:* dub. 27. n. 35.
- Filios non potest fingi filios non esse:* dub. 27. n. 37.
- Filius an nasciturus sit, vel monstrum, est quid incertum:* dub. 19. n. 40.
- Filius solet esse imitator patris:* dub. 20. n. 15. in fin.
- Filiis an dicatur jus quæsitum per concessionem emphyteusis?* dub. 39. n. 64. & 65. & dub. 31. n. 15. & 16. & 17.
- Filii habent jus quæsitum quoad nominationem:* dub. 31. n. 64.
- Intellige, non nominante patre:* dub. 25. n. 21.
- Sed quia dicitur jus filiis non queri ex concessione emphyteuticâ:* dub. 31. n. 15. 16. & 17.
- Ideo vendi potest emphyteusis:* dub. 31. n. 16. & 17.
- Filius naturalis:* vide verbo naturalis.

- Finis.*
Finitis vitis emphyteuticis, consolidatur dominium utile cum directo: dub. 37. à n. 16. cum sequentibus. & n. 50. & dub. 39. n. 41.
Finiri debet effectus concessionis emphyteuticæ, vitis finitis: dub. 37. n. 19. & 50.
Finitis vitis, pertinent fructus domino directo: dub. 37. n. 25.
Finita emphyteusis regulatur eodem modo, ac si durasset: dub. 38. n. 35.
Successor in emphyteusi finitâ potest de ea disponere: dub. 38. n. 36.
Finitis vitis, non extenditur contraclus emphyteuticus: dub. 39. n. 15.
Clausula, quod vitis finitis, finiat emphyteusis, rejicitur hodie à contractu: dub. 39. n. 50.
Finem si habemus, non curamus de modo: dub. 24. n. 50.
Finis debet coherere suo principio: dub. 24. n. 61. in fin.
- Forma.*
Forma data ad testamentum si non observetur, manet testamentum nullum: dub. 1. n. 2.
Pro forma requiruntur solemnitates testamenti: dub. 9. n. 9.
- De forma non est instrumentum approbationis testamenti: dub. 9. n. 10.*
Formam inducit Ord. lib. 4. tit. 80. in rubr. dub. 9. n. 50.
Forma petitionis ad probandum testamentum, ut nuncupativum: dub. 10. n. 9.
Forma legis observanda: aliàs factum est nullum: dub. 23. n. 41.
Forma concessionis observanda: aliàs est nulla nominatio emphyteusis: dub. 23. n. 43. & 47.
Forma non suppletur per equipollens: dub. 7. n. 3.
- Forum.*
In foro seculari quando observari debeat jus canonicum? dub. 40. n. 14.
Observatur in materia peccati: dub. 40. n. 15.
Et quando non adsit dispositio juris civilis: dub. 40. n. 17. & 19.
Forum rei sitæ est competens in vi novâ: dub. 40. n. 34.
Forum rei sitæ solum arctat spoliantem, si ibi inveniatur: dub. 40. n. 35.
In foro rei sitæ convenitur secularis, licet ibi non inveniatur: dub. 52. n. 29. & 34.
In foro rei sitæ, an conveniatur clericus pro spolio? dub. 52. n. 5. & 14.
Forum ratione rei sitæ solum cõpetit in actione reali: dub. 52. n. 8.

Forum ratione rei sita non attenditur quoad clericum: dub. 52. n. 15.

Foro rei sita pertinent actiones possessoriae de jure communi: dub. 52. n. 16. & 17.

In foro rei sita non convenitur clericus pro vi novâ, si ibi non inveniat: dub. 52. n. 28.

In vi veteri non convenitur spoliator in foro rei sita, si ibi non inveniat: dub. 52. n. 36.

Forum proprii domicilii omnibus est commune: dub. 52. n. 23.

Forum Ecclesiasticum si minor cogitur adire, dicitur laesus: dub. 53. n. 22.

In foro saeculari lites citius terminantur: dub. 53. n. 23.

In Ecclesiastico tamen cum maiori dispendio: dub. 53. n. 24.

Foro Ecclesiae pertinet controversia rei Ecclesiasticae: dub. 48. n. 52.

Foro saeculari pertinet cognitio spolii in hoc Regno inter clericos: dub. 48. n. 53.

Sed in foro Ecclesiae potest intentari spolium pro rebus Ecclesiae: dub. 48. n. 54.

In foro saeculari convenitur clericus pro spolio intra annum: dub. 52. n. 1.

Sed quo foro saeculari? dub. 52. per tot.

Forum saeculare est competens pro personis miserabilibus: dub. 52. n. 41.

Fructus.

Fructus dimissi à patre, quos filius percipit, inducunt obligationem conferendi: dub. 32. n. 5.

Fructus qui percipit, solos fructus conferre deberet: dub. 32. n. 1.

Fructus tamen non conferuntur: dub. 32. n. 15.

Quia fructus cedunt loco alimentorum: dub. 32. dict. n. 15.

Fructus facit suos ille, qui revocabiliter est nominatus in emphyteusi: dub. 32. n. 20.

Fructus sequuntur dominium: dub. 33. n. 36. & dub. 36. n. 24. & dub. 37. n. 25. & dub. 38. n. 19. & 20.

Fructus ut petantur requiritur traditio: dub. 36. n. 25.

Fructus, & possessionem petere potest à domino successor ultimæ vitæ emphyteuticæ: dub. 28. n. 18.

Quia tali successori pertinent fructus emphyteusis: dub. 38. n. 19. & 20. ubi iudicatum.

Fructus veniunt in actione spolii: dub. 46. n. 33. & 38.

Amplia, etsi non petantur: dub. 46. n. 34.

Fructus percipiendi etiam veniunt in vi novâ: dub. 40. n. 29. & 33. & dub. 46. n. 50.

Fructus percepti solum veniunt in vi veteri: dub. 40. n. 30.

Fructuum reservatio non impedit revocationem nominationis emphyteuticæ: dub. 34. n. 13.

Fructus qui percipit, semper differt: & hoc est quid attendendum in iudicio: dub. 37. n. 26.

Frustra.

Frustratorius actus inciviliter requiritur: dub. 47. n. 32.

Frustratoria dispositio non debet admitti in lege: verbo lex.

Furiosus.

Furiosus non potest nominare ad emphyteusim: dub. 23. n. 26. & 28.

Furiosi tamen filius succedit in emphyteusim: dub. 23. n. 27.

G

Gloria.

Glorificari de delicto est maius delictum: dub. 45. n. 37.

Gradus.

Graduum differentia quando consideretur in vocatione ad emphyteusim? dub. 30. à n. 45. & sequentibus.

Gratificatio.

Gratificationis jus conceditur domino, ut vitis finitis, possit renovare emphyteusim, cui voluerit: & ita iudicatur: dub. 37. n. 44. & dub. 39. n. 2. & 4.

Gratificatio difficilis erit, si dominus nolit gratificari: dub. 37. n. 45.

Gratificatio si denegetur, quomodo iudicandum? dub. 37. n. 46.

Gratificationem qui iudicant, solent vota retractare: dub. 39. n. 3.

Casus est dignus novâ lege, an sit admittenda gratificatio: dub. 39. n. 3.

Æquitas postulat, ut dominus gratificari possit: dub. 39. n. 6. & 7.

Et contrarium defendere est iniquum, & absurdum: dub. 39. n. 9.

Gratificatio quoad feudum est in jure expressa: dub. 39. n. 11.

Gratificari potest uni, qui duobus tenetur concedere: dub. 39. n. 13.

Gratificatio inducitur ex consolidatione dominij: dub. 39. n. 17.

D.D. referuntur qui gratificationem admittunt: dub. 39. n. 19.

Pauci sunt qui gratificationem denegant: dub. 39. n. 20.

Sed plures referuntur, qui gratificatio-

ationem impugnant: dub. 39. n. 21. & 79.

Ex denegatione gratificationis non habet dominus præjudicium: dub. 39. n. 32.

Gratificatio non admittitur nisi in casu in jure expresso: dub. 39. n. 47.

Gratificationem in emphyteusi admitti, non est in jure expressum: dub. 39. n. 48.

Gratificari deberet dominus primo venienti: dub. 39. n. 54.

Quia præfertur primus petens: dub. 39. n. 55.

Gratificationem ut deneget dominus, non debet aperiri via: dub. 39. n. 59.

Gratificatio non datur in emphyteusi familiari: dub. 39. n. 60.

Gratificatio, an locum habeat extra filios? dub. 39. à n. 81. 84. & 85.

Gratitudo.

Gratitudo est virtus commendata: dub. 30. n. 20.

Gravare.

Gravare potest qui honorat: dub. 15. n. 56. & 58.

Gravari non potest legitima: dub. 15. n. 56. & 57. & sequent.

Qui gravat in uno, in alio relevare debet: dub. 49. n. 33.

Grave.

Gravius non possumus dicere spoliium, quàm homicidium: dub. 42. n. 13.

H

Hæres.

Hæreditatis divisio est perniciofa: dub. 18. n. 21.

Hæreditatem repudiare, & acceptare emphyteusini potest filius: dub. 28. n. 81.

Quid in spurio legitimato? dub. 28. à n. 79. cum seq.

Hæres institutus debet palam nominari à testatore: dub. 3. n. 4.

Sufficit tamen quod testator se referat ad schedulam: dub. 3. n. 19. & 20.

Hæres institui potest ille, quem nominaverit tertius: dub. 3. n. 50. & dub. 8. n. 6.

Sine hæredis institutione testamentum est nullum: dub. 10. n. 41.

Hæredem instituere matrem binubentem non tenetur filius: dub. 15. n. 35. & à n. 38.

Limita in bonis, quæ filio non obvenērūt, ex substantia paternâ: dub. 15. n. 41.

Hæredem instituere patrem binuptum semper filii tenentur: dub. 16.

16.n.7.

Hæres, an debeat esse qui vult succedere in emphyteusi? dub. 22. per tot. & dub. 24.n. 114.

Et de jure Regni ostenditur negativa: dub. 25. à n. 80. cum seq.

Hæredis institutio habetur pro nominatione ad emphyteusim: dub. 22.n. 26.

Hæres ab intestato præsumitur nominatus: dub. 23.n. 37.

Hæredes censentur instituti venientes ab intestato: dub. 23. n. 52.

Quod procedit ex fictione juris: dub. 23.n. 60.

Hæredis si non sit mentio in concessione emphyteusis, tunc dicitur de providentia, & non hæreditaria: dub. 33.n. 18.

Ad hæredes transfertur dominium translatum: dub. 36.n. 37.

Ad hæredes non transit dominium nominati, qui illud non habebat: dub. 36.n. 81.

Hæres solum qui est, succedit in emphyteusi hæreditariâ: dub. 38.n. 42.

Aliàs secus: dub. 38.n. 44.

Hæreditarium, an sit jus petendi renovationem? dub. 38. à n. 41.

Hæredes dicuntur filii simul ac nascuntur: dub. 19.n. 47.

Hypotheca.

Hypothecare emphyteusim, an possit illius possessor? dub. 36. à n.

16. *Hypothecare non potest possessor bona restitutus:* dub. 36.n. 18.

Hypothecare non potest qui dominium non habet: dub. 36.n. 80.

Homerus.

Homerus bonus aliquando dormitabat: dub. 14.n. 8.

Homicidium.

Homicidij delictum maius: dub. 42. n. 13.

Honor.

Honorans potest gravare: dub. 15. n. 56.

I

Identitas.

Identitas testamenti non probatur à solo tabellione: dub. 8.n. 48. & 49.

Identitas schedulæ testamentariæ probanda est: dub. 3. n. 43. & dub. 10.n. 27. & à n. 29. cū seq.

Ad probandam identitatem, an sit necessaria subscriptio testatoris? dub. 3. à n. 44. cum sequent.

Identitas non præsumitur: dub. 10. n. 26.

Idem

Identitas debet probari ab allegante: dub. 10. n. 27.

Identitas probatur per fidem instrumenti, in quo signantur testes: dub. 10. n. 28.

Identitas testamenti probatur, si testes recognoscant sigilla propria: dub. 10. n. 30.

Ignorantia.

Ignorantia non creditur circa factum proprium: dub. 49. n. 44.

Illatio.

Illatio non fit à diversis: dub. 4. n. 8. & dub. 11. n. 68.

Impedimentum.

Impedimento natalium sublato, succedit filius in omnibus: dub. 11. n. 34. & sequentib.

Impedito nō currit tempus: limitatur: dub. 53. n. 11.

Implicitum.

Implicita declaratio testatoris sufficit de jure communi: dub. 3. n. 10. & 20.

Implicita testium cognitio etiā sufficit de jure communi: dub. 3. n. 11. & 20.

Quid autem de jure Regio? dub. 3. n. 12.

Impudicitia.

Impudicitia maior consideratur in Avia binubente, quam in matre: dub. 17. n. 13.

Inclusio.

Inclusio unius est exclusio alterius: dub. 43. n. 61.

Intellige, ut solum procedat inter opposita, & contraria: dub. 43. n. 62.

In continenti.

In continenti dicitur fieri arbitrio judicis: dub. 50. n. 5.

In continenti dicitur facta probatio, quæ fit termino probatorio: dub. 50. n. 6.

Vel, quando fit intra paucos dies: dub. 50. n. 7.

Verbi gratia, quinque dies: decem dies: duos menses: dub. 50. dict. n. 7.

Verbi gratia, tredecim dies: dub. 50. dict. n. 7.

Vel triduum, secundum praxim: dub. 50. dict. n. 7.

Vel quando probatio fit, re integrâ: quia dicitur facta in continenti: dub. 50. n. 8.

In continenti probans dominium, an impediatur tertius restitutionem spoliis? dub. 50. per tot.

Fundatur sententia negativa: dub. 50. à n. 19. & dub. 51. n. 1.

- Contrarium solet judicari: dub. 51. n. 2.
- In continenti debet probari exceptio, quando admittitur: dub. 50. n. 11.
- In continenti probatio admittitur in causis summaris: dub. 50. n. 13.
- In continenti facta probatio suspendit executionem: dub. 50. n. 14.
- Tertius non admittitur, nisi probet in continenti: dub. 50. n. 17.
- Non omnis tertius admittitur ex eo, quod velit probare in continenti: dub. 50. n. 32. & 52.
- In continenti non tenetur probare tertius assistens: dub. 50. n. 35.
- Neque quando opponit cum actione aequae privilegiata: dub. 50. n. 36.
- In continenti probatio non admittitur in causa ordinaria: dub. 50. n. 37. & 38.
- In continenti debet prius probare ille, contra quem stat presumptio calumnia: dub. 50. n. 44.
- In continenti tenetur probare tertius in executione: & quare? dub. 50. n. 45.
- Quae praxis illustratur: dub. 50. n. 46.
- Limita, si opponat cum actione ordinaria, quia nec in continenti admittitur probaturus: dub. 50. n. 47.
- Intellige tamen, quando causa principalis erat summaria: alias secus: dub. 50. n. 47. & 48. & 50.
- & 51.
- Incontinentia.
- Incontinentia matris est detestabilior, quam patris: dub. 14. n. 7.
- Incontinentia magis detestatur in nobilibus: dub. 12. n. 5. & dub. 18. n. 4.
- Incontinentia parentum non offendit utilitatem publicam: dub. 18. n. 6.
- Individuus.
- Individuus actus est testamentum: dub. 10. n. 25.
- Infinitas.
- Infinitas debet vitari: dub. 18. n. 30.
- Inhaerens.
- Inhaerens naturae causae non est necesse ut exprimatur: dub. 43. n. 50.
- Inimicitia.
- Inimicitia capitalis requiritur, ut quis nominari non possit tanquam inimicus: dub. 26. n. 41.
- Injuria.
- In injuria, quae sit primo viro, fundantur leges latae contra binubentes:

tes: dub. 15. n. 9.
 Quæ tamen dicitur injuria fi-
 cta: dub. 16. sub n. 13.
 Injurie ratio in binubentibus est æ-
 qualis: dub. 16. n. 13.
 Injuria non semper remissa censetur
 per allocutionem: dub. 16. n.
 51.
 Injuria maior fit iudicibus maiori-
 bus in spolio commisso: dub. 41.
 n. 22.
 Injuria maior citius debet rescindi:
 dub. 41. n. 23.
 Injuriam maiorem iudici facit spoliator,
 allegando dominium: dub. 45. n.
 38.
 Injuria maior fit in articulando eã-
 dem materiam: dub. 45. n.
 36.
 Quia de ea glorificari censetur:
 dub. 45. n. 38.
 Injuriarum actio est Prætoriana, &
 pænalis: dub. 42. n. 14.
 Injuriam facit iudici ille, qui lite
 pendente, innovat: dub. 45. n.
 29.
 Injuriam debet iudex propulsare, &
 novam cohibere: dub. 47. n.
 53.
 Injuriam non facit Doctissimo, qui
 sentit contrarium: dub. 48. n.
 53.
 Injuriam facit iudici, qui sibi jus
 dicit, & procedit auctoritate
 propria: dub. 45. n. 35. & sequen-
 tib.

Institutio.

Institutus in re certa habetur loco

legatarij, quando datur hæres
 universalis: dub. 25. n. 96.
 Institutio posthumi comprehendit
 posthumum secundæ uxoris: dub.
 31. n. 9.
 Instituire non tenetur filius matrem
 binubentem? dub. 15. n. 24. & n.
 35. & 39.
 Intellige in bonis, quæ filio ob-
 venerunt ex substantia pa-
 ternâ: aliàs secus: dub. 15. n.
 41. & 42.
 Instituire etiam non tenetur fratres:
 dub. 15. n. 32.
 Instituire in tertia bonorum nun-
 quam tenetur filius: quia ter-
 tia libera est: dub. 15. n.
 57.
 Instituire matrem viduam, an te-
 neatur filius? dub. 15. n. 64. &
 sequent.
 Instituire semper tenetur filius pa-
 trem, quamvis transeat ad se-
 cundas nuptias: dub. 16. n.
 7.
 Instituire filios tenetur pater: dub.
 31. n. 65.

Instrumentum.

Instrumentum est nullum quando
 partes non sigillant: dub. 9. n.
 27.
 Instrumentum est validum in termi-
 nis Ord. lib. 4. tit. 80. §. 2.
 quamvis testamentum sit nullum,
 ut in aliquo casu possit probari te-
 stamentum: dub. 3. n. 18.
 Instrumentum factum extra folium
 testamenti, an reddat testamen-

- ut nullum?* dub. 9. per tot.
- Quod quidem non est de forma:*
dub. 9. n. 10.
- Instrumenti in tergo solemnitas, ut quid?* dub. 9. n. 19. & 52.
- Instrumentum in forma* Ord. lib. 4. tit. 80. §. 1. in fin. *cur lex exprimat nullum?* & *non in terminis dictæ* Ord. §. 2. dub. 9. n. 21. & 30. & 45. & 47. & 48.
- Instrumentum validum probat contenta in instrumento:* dub. 9. n. 35.
- Instrumentum validum potest validare testamentum nullum:* dub. 9. n. 36. & 37. & 38. & 40. & dub. 10. n. 39.
- Instrumentum nullum, non facit fidem:* dub. 9. n. 39.
- In instrumento approbationis testamenti contenta servari debent, sicut ultima voluntas:* dub. 9. n. 41.
- Instrumenti fides sustinet testamentum:* dub. 10. n. 2.
- Instrumenti fides probat identitatem testamenti:* dub. 10. n. 28.
- Instrumentum regulariter sufficit habere duos testes:* dub. 10. n. 37. & 38. & 39.
- Limita in instrumento approbante testamentum:* dub. 10. n. 38.
- Instrumenti publici probatio non impedit restitutionem spoli:* dub. 46. n. 23.
- Instrumenti testes debent contenta in illo intelligere:* dub. 6. n. 38.
- Intelligentia.*
- Intelligentia in homine præsumitur ex præsentia:* dub. 5. n. 19. & dub. 6. n. 25. & 27.
- Præsens tamen quis esse potest, quin intelligat:* dub. 6. n. 31.
- Interdictum.*
- Interdictum unde vi non datur contra tertium:* dub. 40. n. 9.
- Interdicti tamen utilis actio competit de jure civili contra tertium:* dub. 40. n. 18.
- Interdicti annus non currit dato aliquo impedimento:* dub. 40. n. 21.
- In interdictis aliquando rejicitur appellatio de jure Regni:* dub. 41. n. 39.
- Et de jure communi nunquam admittitur:* dub. 41. n. 41.
- Interdictum unde vi solum conceditur ei, qui tempore dejectionis possidebat:* dub. 42. n. 9. & 29.
- Interdictum, sive spoliium non possumus dicere gravius, quam homicidium:* dub. 42. n. 13.
- Interdicti effectus criminales præscribuntur anno:* dub. 42. n. 25. & 32.
- Interdicti actio competit locatori dejecto:* dub. 49. n. 15.
- Interdictum vi bonorum raptorum competit domino pro re ablata:* dub. 49. n. 57. & 58.
- Quod*

Quod est privilegiatum: dub. 49. n. 59.

Interdicta restitutoria dicuntur in rem scripta: dub. 52. n. 9.

Interdicti unde vi, actio est personalis: dub. 52. n. 11.

Interdictum unde vi, procedit ex lege favorabili: dub. 42. n. 31.

Interesse.

Interest reipublicæ vitare spolia: dub. 45. n. 16. & 23.

Et quare? dub. 45. n. 17.

Interest reipublicæ fieri restitutionem spolii: dub. 51. n. 15.

Sine interesse nemo auditur in iudicio: dub. 48. n. 48.

Interpellatio.

Interpellatio judicialis multum prodest: dub. 38. n. 14. & 15.

Interpretatio.

Interpretatio non habet locum in clarâ juris dispositione: dub. 11. n. 49.

Interpretari debet stricte lex correctoria: dub. 11. n. 50. & dub. 17. n. 16. & dub. 40. n. 32.

Interpretatio stricta fit in onerosis: dub. 21. n. 69.

Alias in favorabilibus: dub. 21. n. 70.

Interpretatio solum cadit super aliquo facto, vel dicto: dub. 23. à n. 64. cum seq.

Interpretatio debet esse naturalis:

dub. 31. n. 25.

Interpretatio latior fit in ultimis voluntatibus: dub. 31. n. 40. & 41.

Secus in contractibus: dub. 31. n. 40. & 41.

Interpretatio quæ fit ut fraudibus occurratur, sumenda est; quia continet utilitatem publicam: dub. 8. n. 70.

Interpretatio non debet fieri cum præjudicio alterius: dub. 29. n. 42.

Interpretationem debemus amplectere, quæ non lædat voluntatem interpretatam: dub. 29. n. 50. & 51.

Interpretari voluntates partium, est maior juris nostri difficultas: dub. 31. n. 24.

Interpretatio fit contra concedentem: dub. 28. n. 32.

Interrogatus.

Interrogatus quod responderet habetur pro expresso: dub. 23. n. 5. & dub. 24. n. 107.

Intellige in rebus dubijs: dub. 23. n. 50. & 51.

Invasor.

Invasor possessionis alienæ peccat contra jus naturale: dub. 48. n. 32.

Invitus.

Invitus.
Invitus nemo cogitur litigare: dub. 47. n. 44. & 52.
In invitum non confertur beneficiū: dub. 47. n. 51. & 56.
Irreparabile.
Irreparabile damnum semper est obviandum: dub. 10. n. 57.
Judex.
Judex debet inquirere testes, qui ex sua omissione non fuerunt recte inquisiti: dub. 10. n. 5.
Judex profert sententiam in publicatione testamenti: dub. 10. n. 47.
Condemnat in expensis: dub. 10. n. 48.
Vel condemnat, quia inest de jure condemnatio: dub. 10. n. 49.
Judex tenetur judicare secundum probata: dub. 10. n. 55.
Judex fit suspectus, qui non servat ordinem: dub. 43. n. 24. & 25. & 26.
Coram judice suspecto durum est litigare: dub. 43. n. 58.
Et publice interest ne ita fiat: dub. 43. à n. 67. cum sequentibus.
Judices debent vigilare super officialibus: dub. 43. n. 74.
Judici facit injuriam qui lite pendente innovat: dub. 45. n.

29.
Judici fit contumelia, à quo avertitur cognitio causæ: dub. 45. n. 30. & 34.
Judex est dominus suæ jurisdictionis: dub. 45. n. 31.
A qua nec Princeps sine causa eum privare debet: dub. 45. à n. 42.
Judice adito, non potest spoliatus vim vi repellere: dub. 45. n. 40.
Judex debet judicare de eo, de quo cognovit: dub. 47. n. 18.
Limita in causa spolii, si cognovit de dominio: dub. 47. n. 48.
Judex debet judicare de fundamento actionis: dub. 48. n. 14.
Judex tenetur ex officio ad restitutionem spolii: dub. 47. n. 28. & 29.
Judex in causa spolii non audit de dominio: dub. 47. n. 41. & 42.
Judex debet propulsare, & cohibere injuriam: dub. 45. n. 43. & dub. 47. n. 53.
Judici quod denegatur à jure, non possunt partes concedere: dub. 48. n. 25.
Judex cuncta ruminari debet ad judicandum: dub. 50. n. 23.
In judice ratio literarum est considerabilis: 41. n. 20. & 21.
Judicibus maioribus maior fit injuria in spolio commisso: dub. 41. n. 22.
Judex domicilii, & judex rei sitæ sunt competentes in vi novæ: dub.

dub. 52. n. 2. & 47.
Iudex secularis non cognoscit de dominio clerici: dub. 51. n. 11. & dub. 52. n. 22.
Iudices convenit habere plures: dub. 52. n. 24.
Iudex curialis etiam de jure communi competens est in causis miserabilium: dub. 52. n. 41.
Iudex orphanorum est illis privativus: dub. 52. n. 56.
Iudicis dato impedimento, non currit tempus utile in vi novâ: dub. 53. n. 4.
Iudex quisque Regem representat: dub. 43. n. 42.
Iudicis officium imploratur ad renovationem emphyteusis consequendam: dub. 37. n. 28.
Iudicis officium, cui competit habet jus in re: dub. 37. n. 29.
Iudicis officium cui competit, habet reivendicationem: dub. 37. n. 30.
Iudicis officium est remedium debile: dub. 37. n. 31.
Iudicis officium non producit jus in re: dub. 37. n. 33.
Judicium.
In iudicio Ecclesiastico est difficilius, & dispendiosius agere: dub. 53. n. 24.
In iudicio seculari intentari potest remedium canonicum; de quo dub. 40. n. 11. & 12.
Iudicium rei sitæ est competens in vi novâ: dub. 40. n. 34. not. verbo forum.

Ad iudicium debet agens venire paratus: dub. 43. n. 43.
Iudicio seculari non potest cognosci de dominio clerici: dub. 51. n. 11. & dub. 52. n. 22.
Iudicii incapacitas dividit continentiam causæ: dub. 51. n. 31.

Juramentum.

Juramentum calumniæ, si omittatur semper peti potest: dub. 44. n. 68.

Jurisdictio.

Jurisdictio secularis nihil potest super rebus Ecclesiæ: dub. 28. n. 38.

Jus.

Jus succedendi est reciprocum: dub. 15. n. 2.
Jus quæsitum non possunt filii renuntiare in favorem parentum: dub. 16. n. 36.
Jus acquiritur filiis primi tori per secundas nuptias: dub. 16. n. 34. & 47.
Juris quæsi privati privatio est pæna: dub. 16. n. 48.
Juris futuri renuntiatio non præsumitur: dub. 16. n. 50.
Jus maius habent ad succedendum parentes, quàm avi: dub. 17. n. 11. & 12.
Juri cõmuni lex conformis ab eo recipit intelligentiam: dub. 17. n. 16.

Juri

- Iuri quæsitio non solent leges præjudicare:* dub. 20. n. 20. & dub. 24. n. 63. & dub. 27. n. 16. & dub. 28. n. 11. & dub. 31. n. 15.
- Nec Princeps præjudicat juri quæsitio:* dub. 20. n. 20. dub. 24. n. 63. & dub. 25. n. 22. & dub. 28. n. 11. & 12. & 47.
- Imo dispositio contraria esset iniqua:* dub. 28. n. 12.
- Quamvis per legem generalem possit Princeps juri quæsitio præjudicare:* dub. 27. n. 41.
- Ius quæritur domino, si emphyteuta non nominat:* dub. 28. n. 10.
- Secundum juris dispositionem intelliguntur verba concessionis:* dub. 28. n. 33.
- Cum jure censetur se conformare Ecclesia contrahens:* dub. 28. n. 40.
- Contra jus canonicum solum Papa dispensare potest:* dub. 28. n. 41.
- Ius petendi renovationem ex æquitate Bart. introductum:* dub. 33. n. 62.
- Ius nullum habet nominans, quod transferat, nisi utile:* dub. 36. n. 41.
- Ius fruendi est simile dominio:* dub. 37. n. 6.
- Ius in re est dominium utile:* dub. 37. n. 8.
- Ius in re est simile dominio:* dub. 37. n. 10.
- Ius quæsitum parti non dicitur ante implementum conditionis:* dub. 19. n. 42. & dub. 37. n. 18.
- Iuris stricti est emphyteutica concessio:* dub. 37. n. 19.
- Ius in re habet ille, cui competit iudicis officium:* dub. 37. n. 29.
- Sed jus in re non producit iudicis officium:* dub. 37. n. 33.
- Ius in re qui habet, potest reivendicare:* dub. 37. n. 30.
- Ius petendi renovationem est conditio implenda:* dub. 38. n. 21. & 31.
- Ius petendi renovationem transmittitur in proximiorum, ultimi emphyteutæ:* dub. 39. n. 44. & 85.
- Ius petendi renovationem potest cedi, vendi, dotari, nominari, & legari:* dub. 38. n. 24. & 26. & 27. & 28. & 36. & dub. 39. n. 24. & 26.
- Non potest esse penes omnes filios:* dub. 39. n. 34.
- Ius petendi renovationem nõ est personalissimum:* dub. 38. n. 31. & 33. & 40.
- Ius petendi renovationem, an conferatur?* dub. 33. n. 63. & dub. 38. à n. 37. cum sequent.
- Est transmissibile:* dub. 38. n. 40. & dub. 39. n. 85.
- An sit hereditarium?* dub. 38. n. 41. & 42.
- Regulatur per naturam primævam ipsius emphyteusis:* dub. 38. n. 35. & 43.
- In jure petendi renovationem, censetur nominatus filius natu maior:* dub.

- dub. 39. n. 23.
- Ius petendi renovationem conservatur, dum pensiones domino solvuntur:* dub. 38. n. 29.
- Ius emphyteuticum ex sui natura perpetuum est:* dub. 39. n. 42.
- Quod ampliatur:* dub. 39. à n. 43.
- Ius queritur agnatis in emphyteusi familiari:* dub. 27. n. 16. & dub. 39. n. 60. & 61.
- Quod intellige, deficientibus filiis:* dub. 27. n. 42.
- Ius quæsitum non dicitur ante nominationem emphyteusis:* dub. 24. n. 60.
- Ius, an queratur filiis ex concessione emphyteuticâ?* dub. 31. n. 15. & *latius* dub. 39. à n. 64. *cum sequent.*
- Ius non queritur filiis ad hoc, ut emphyteusis vendi non possit:* dub. 31. n. 16.
- Iuri suo quicumque renuntiare potest:* dub. 44. n. 38. & dub. 48. n. 71.
- Sed juri suo nemo præsumitur renuntiare:* dub. 34. n. 53. & 67.
- Ius canonicum non observatur in foro seculari:* dub. 40. n. 14.
- Limita in materia peccati:* dub. 40. n. 15.
- Et in materia spirituali:* dub. 46. n. 27.
- Limita etiam, si deficiat jus civile:* dub. 40. n. 17. & 19.
- A jure communi decidendus est casus omissus:* dub. 41. n. 40. & dub. 52. n. 42.
- In jure consistit præscriptio:* dub. 42. n. 27. & 28.
- Ius sibi nemo dicere potest:* dub. 45. n. 20.
- Et ita interest reipublicæ:* dub. 43. n. 67.
- Iuris naturalis est defensio, quam lex non potest denegare:* dub. 46. n. 52.
- Iuri publico non potest quis præjudicare:* dub. 46. n. 17. & dub. 47. n. 31. & 32. & dub. 48. n. 26. & dub. 50. n. 24.
- Nec renuntiare:* dub. 43. n. 31. & 72.
- A jure inest exceptio, quod de dominio non cognoscatur in materia spoliis:* dub. 47. n. 47. & dub. 48. n. 3.
- Contra jus naturale peccat in vasor possessionis alienæ:* dub. 48. n. 32.
- Ius canonicum solet decidere secundum regulas juris civilis:* dub. 48. n. 35.
- Nec sine lege contrarium dici potest:* dub. 48. n. 36.
- A juris regulis qui discedit, miserrime fluctuat:* dub. 48. n. 54.
- Cum juris dispositione censentur se conformare contrahentes:* dub. 52. n. 20.
- A jure quidquid inest, non est opus ut exprimat:* dub. 6. n. 37.
- Ius nostrum commune sunt leges nostri Regni:* dub. 11. n. 61. & dub. 27. n. 48.
- A jure naturali non possunt Principes, & Legislatores deviare sine causa*

causa utilitatis publicae: dub. 13.
n. 23. & 24. & 25. & dub. 18.
n. 8.

*Juris possessores solent transire cum
aliis*: dub. 44. n. 39.

*In jure quaesito non potest pater prae-
judicare filiis*: dub. 24. n.
64.

*Juris ordo non potest praeverti à par-
tibus*: dub. 43. n. 24. & 25. &
26.

L

Labor.

*Labori debet correspondere prae-
mium*: dub. 11. n. 65.

Laesio.

*Sine laesione non conceditur restitu-
tio*: dub. 53. n. 27. & 33.

*Laesionis remedium renuntiari non
potest*: dub. 44. n. 56.

Legatum.

*Legatarii loco habetur institutus in
re certa, si datur universaliter
institutus*: dub. 25. n. 26.

*Legatum relictum uxori debetur
secundae, & tertiae*: dub. 31.
n. 4.

*Legatum relictum filiis extenditur
ad filios secundi tori*: dub. 31.
n. 8.

*Legatum relictum agnatis compre-
hendit nascituros usque ad tem-
pus mortis*: dub. 31. n. 10.

*Legatum domini transfertur im-
pletâ conditione*: dub. 36. n.
51.

*Legari potest jus petendi renovati-
onem*: dub. 38. n. 27.

*Legatâ emphyteusi, censetur nomi-
nata*: & quare? dub. 24. n. 48. &
50. & dub. 25. n. 97.

Legislator.

*Legislatores solum decidunt casus
dubios*: dub. 6. n. 9.

*Legislatoris providentia minus po-
test, quàm hominum malitia*: dub.
8. n. 57.

*Legislatoris intentum non debet esse
otiosum*: dub. 8. n. 58.

*Legislator noster solet disponere in
favorem Ecclesiae*: dub. 26. n.
35.

*Legislator noster sequitur rationem
naturalem*: dub. 32. n. 43.

*Legislatores vigilant in subve-
niendis testantibus; ne decipe-
rentur post mortem*: dub. 8. n. 7.
& 72.

*Legislatores vigilant in subveni-
endis spoliatis*: dub. 43. n. 10.

*Legislator solum potest facere cau-
sam summariam*: dub. 49. n. 25.
& 26. & dub. 50. n. 38.

Legitima.

Legitima succedit loco alimentorum:
dub. 11. n. 21.

- Et ideo vocatur quota alimen-
torum:* dub. 11. n. 23.
- Quæ ideo denegari non potest in
totum:* dub. 11. n. 24.
- Licet legitimæ quota mutari
possit pro tempore:* dub. 11. n.
25.
- Legitima tolli potest ex justis causis:*
dub. 11. n. 26.
- Legitima gravari non potest:* dub.
15. n. 56. & 57. & 60.
- Legitima filiis debetur attento tem-
pore mortis:* dub. 19. n. 10.
- Sed incipit deberi tempore na-
tivitatis:* dub. 19. n. 46.
- Legitimatio.**
- Legitimus non succedit consan-
guineis paternis de jure commu-
ni:* dub. 11. n. 2.
- Legitimus in hoc Regno an sit so-
lum dispensatus?* dub. 11. n. 14.
& dub. 27. n. 21.
- Legitimus fit legitimus in omni-
bus:* dub. 11. n. 36.
- Et etiam agnatis:* dub. 11. n.
37.
- Legitimatio quatenus est dispensa-
tio non comprehendit omnia:* dub.
11. n. 33. & dub. 27. n. 21.
- Legitimationes nostri Regni solent
habere clausulas, ut succedant fi-
lii solis genitoribus:* dub. 11. n.
41.
- Legitimationes non cognovit jus na-
turale:* dub. 11. n. 43.
- Legitimus non succedit Avo de ju-
re communi:* dub. 11. n. 48.
- Legitimatio per oblationem curiæ
recessit ab aulâ:* dub. 11. n.
66.
- Legitimationes, & dispensationes
in multis differunt:* dub. 11. à n.
73. cum sequentibus.
- Legitimus à lege non potest gra-
vari in legitima, sicut potest legi-
timus per rescriptum:* dub. 11.
n. 74.
- Legitimus à lege, est sub patria po-
testate:* dub. 11. n. 75.
- Legitimus à lege revocat alienata
in fraudem legitimæ:* dub. 11. n.
76.
- Legitimatio ut concedatur, debet
constare de voluntate patris:* dub.
22. n. 46.
- Aliàs impetrari non potest:* dub.
22. n. 50.
- Legitimatio potest impetrari post
mortem patris:* dub. 22. n.
47.
- Cum qua succedit filius:* dub. 22.
n. 48.
- Et interim non dicitur jus quæ-
situm agnatis:* dub. 22. n.
49.
- Legitimus dicitur filius:* dub. 28.
n. 19. & 26. & 78. & 82.
- Quamvis sit spurius:* dub. 28. n.
19. & 26.
- Legitimus non succedit in emphy-
teusi Ecclesiæ, nisi sit per Papam:*
dub. 28. n. 28.
- Contrarium defenditur:* dub.
28. à n. 29. cum sequen-
tibus.
- Legitimatium cum clausula succeden-
di requiritur, ut spurius succe-
dat in emphyteusi.* dub. 28. n. 35.

- & sequent.
 Nec sufficit ad eundem effectum
 legitimatio simplex: dub. 28.
 n. 37.
 Legitimatio secularis videtur su-
 perflua ad emphyteusim Ecclesie:
 dub. 28. n. 52.
 Legitimatus spurius an excludat
 ascendentes in emphyteusi? dub.
 28. à n. 54. cum sequent.
 Legitimatio non solet concedi filiis,
 qui habent ascendentes: dub. 28.
 n. 58.
 Legitimatus privilegiis fruitur:
 dub. 28. n. 68.
 Legitimatio contra jus, quæsitum es-
 set iniqua: dub. 28. n. 12.
 Legitimatus per rescriptum non suc-
 cedit contra voluntatem patris:
 dub. 11. n. 73.
 Legitimatus per rescriptum non
 transit in potestatem legitiman-
 tis patris: dub. 11. n. 75. versic.
 non.
 Legitimatus an possit dicere nul-
 lum testamentum patris? dub. 11.
 n. 77.
 Legitimatio restricta potius dicitur
 dispensatio: dub. 27. n. 21.
 Nec est extendenda: dub. 27. n.
 22. & dub. 28. n. 69.
 Requiritur expressa, ut in bonis
 possit succedere legitimatus:
 dub. 28. n. 69.
 Legimitas.
 Legimitas non consideratur in ple-
 beis: dub. 12. n. 2.
 Legimitas fuit inventa à jure ci-
 vili: dub. 12. n. 3.
 Legitimi prius veniunt in mente con-
 cedentis, quam naturales: dub.
 25. n. 27.
 Legitimi omnes nascebantur: dub.
 11. n. 19.
 Legitimi semper præferuntur na-
 turalibus: dub. 27. n. 35.
 Lex.
 Leges nostri Regni sunt nostrum jus
 commune: dub. 11. n. 61.
 Lex non potest minus, quam pactum:
 dub. 29. n. 47.
 Lex secularis non potest ligare cle-
 ricos: dub. 52. n. 55.
 Lex præsumitur lata in utilitatem
 publicam: dub. 44. n. 7.
 Legis intentum intelligitur à fine:
 dub. 44. n. 20.
 Lex denominatur aliquando à diver-
 sis respectibus: dub. 44. n. 27.
 Lex iniqua foret, si denegaret de-
 fensionem: dub. 46. n. 52.
 Lex præsumitur lata in utilitatem
 publicam, quamvis secundario
 resultet interesse privatorum:
 dub. 43. n. 29.
 Per legem generalem potest Princeps
 præjudicare juri privatorum:
 dub. 43. n. 48.
 Lex disponens de casu frequentiori
 non excludit alios: dub. 2. n.
 25.
 Legis correctio non debet admitti:
 dub. 2. n. 30. & dub. 36. n.
 36.
 Imo semper vitanda est, ex qua-
 cunque interpretatione: dub.

3.n.29. & dub. 17.n.18. & dub.
19.n.7. & dub. 21.n.51. & dub.
25.n.92.

*Et intelligēda sunt leges, ut mi-
nus corrigant :* dub. 19. n.
11.

*Ideoque lex correctoria stricte
intepretanda est :* dub. 17. n.
18. & dub. 21.n.42. & 51. &
dub. 29.n.32. & dub. 41. n.
31. & 47.

Nec extenditur ejus dispositio:
dub. 11. n. 3. & 50. & dub.
15.n.7. & dub. 28.n.34. &
dub. 35. n. 33. & dub. 51.n.
47. & 49.

*Quamvis non dicitur lex exten-
di, ubi datur eadem ratio, quia
tunc dicitur comprehensio, &
non extensio:* dub. 11.n.51. &
dub. 21.n.49. & dub. 51. n.
59.

Lex prohibitiva renuntiari nequit:
dub. 43.n.63.

*Lex quod non expressit, noluisse cre-
ditur :* dub. 6. n. 18. & dub. 9.n.
5. & dub. 27.n.6. & dub. 43.n.
12.

*Quia si lex voluisset, expressis-
set:* dub. 9.n.4.

*Ideoque erubescimus, si sine lege
loquimur :* dub. 10. n. 58. &
dub. 13.n.18.

*Ubi lex non distinguit, nec nos di-
stinguere debemus :* dub. 46.n.
11.

*Imo legis dispositioni iuberendum,
quatenus lex non limitat:* dub. 10.
n.7. & dub. 50.n.21.

Legis verba ubi non conveniunt, nec

ejus dispositio convenit: dub. 15.
n.8. & dub. 21.n.40. & dub. 52.
n.21.

*Lex aliquid tacite includens dispo-
nere censetur :* dub. 8. n.25. &
26.

Leges intelliguntur à rubrica: dub.
11.n.4. & dub. 36.n.65. & 69. &
dub. 41.n.13.

*Lex debet intelligi secundum jus,
unde desumpta fuit :* dub. 11.n.
42. & dub. 17.n.16.

*Et ideo leges conformes juri com-
muni ab illo recipiunt interpre-
tationes:* dub. 40. n. 32.

*In lege nec una syllaba debet esse su-
perflua:* dub. 6.n.17. & dub. 9.n.
25. & dub. 11.n.40. & dub. 15.
n.23. & dub. 17. n.34. & dub.
22.n.22. & dub. 27.n.33. in fin.

& dub. 29.n.4. & dub. 33.n.
41. & dub. 36.n.33. & dub. 25.
n.53. & dub. 41.n.7. & 38. &
dub. 43.n.23. & dub. 50. n.22.
& dub. 51. n. 13. & dub. 53. n.
40.

*Leges secundum mores, & tempo-
ra mutari oportet :* dub. 12. n.
49.

*Leges sine ratione non possunt à ju-
re naturali deviare :* dub. 13.
n.23. & 24. & dub. 18.n.5. &
6.

*Legis contrarius sensus pro lege ha-
betur:* dub. 14.n.4. & dub. 21.n.
34. & 53. & dub. 24.n.97. &
dub. 51.n.8. & 41. & dub. 52.
n.50.

*Intellige verbo, argumentum à
contrario.*

- Leges semper supponunt terminos habiles:* dub. 14. n. 24.
- Lex generaliter loquens generaliter debet intelligi:* dub. 22. n. 18.
- Lex animata, dicitur Rex:* dub. 24. n. 37.
- Lex secularis non potest comprehendere res Ecclesie:* dub. 26. n. 3. & 5.
- Lex Regni disponens circa res Ecclesie solet jubere jus canonicum observari:* dub. 26. n. 10.
- Lex disponens promiscue censetur omnia comprehendere, de quibus promiscue loquitur:* dub. 28. n. 57.
- Legem explicat ratio decidendi:* dub. 29. n. 38. & dub. 33. n. 3. & dub. 34. n. 2. & dub. 51. n. 32.
- Legis ratione cessante, cessat ejus dispositio:* dub. 15. n. 10. & 34. & dub. 32. n. 29. & dub. 41. n. 45. & dub. 51. n. 55. & 60.
- Limita, si lex fundetur duplici ratione:* dub. 35. n. 39. & dub. 51. n. 58.
- Leges attendunt ad casus frequentes:* dub. 25. n. 99. & dub. 33. n. 2.
- Non autem ad raros:* dub. 25. n. 99. & dub. 33. n. 3.
- Leges promulgantur in casu dubio:* dub. 6. n. 9. & dub. 9. n. 24. & dub. 33. n. 17.
- Leges non proferuntur sine ratione dubitandi:* dub. 9. n. 24. & 26. & dub. 17. n. 32. & dub. 19. n. 75. & dub. 18. n. 39. & dub. 27. n. 33. & dub. 29. n. 41.
- Lex an comprehendat futura contingentia?* dub. 33. n. 61.
- Legis prohibitio inducit nullitatem actus contrarii:* dub. 36. n. 77.
- Lex contractus semper observanda:* dub. 37. n. 48.
- Nec enim lex potest disponere contra mentem contrahentis:* dub. 26. n. 6.
- Leges solent uti remediis proportionatis: quia contraria contrariis curantur:* dub. 12. n. 50.
- Lex alibi datur, quae permittit Tabellioni approbare quod fecerat testamentum:* dub. 8. n. 46.
- Legis mens non debet frustrari:* dub. 8. n. 58.
- Lex, quae imponit pœnam, non annullat actum:* dub. 9. n. 3. & 47.
- Intellige,* dub. 9. n. 28. & 45.
- Lege deficiente, non imponitur pœna:* dub. 9. n. 7. & 49.
- Lex una per aliam declaratur:* dub. 9. n. 22. & dub. 15. n. 47. versic. quinimo & dub. 17. n. 7. & dub. 41. n. 31.
- Lex si non requirit probationem specialem, sufficit regularis probatio:* dub. 10. n. 31.
- Leges contra binubentes fundantur in injuria, quae fit primo toro:* dub. 15. n. 9.
- Sed dicuntur leges pœnales:* dub. 15. n. 6.
- Et ideo quatenus pœnales sunt, abrogatae fuerunt per jus canonicum:*

nonicum: dub. 15. n. 13. & 14. &

Sed quatenus respiciunt filiorum favorem, sustinentur: dub. 15. n. 12. & 14.

Et in illo considerato sustinentur favore: dub. 15. n. 31. & 49.

Quod defenditur ab impugnationibus non solitis adduci: dub. 15. n. 39.

In quo tamen consistat consideratus filiorum favor? dub. 15. à n. 49. cum sequentibus.

Lex loquens per verba geminata aliquid amplius disponere voluisse censetur: dub. 16. n. 40.

Lex quod reprobatur non potest à partibus approbari: dub. 16. n. 32.

Lex potest suspendere successionem: dub. 15. n. 71.

Leges pœnales non sunt extendendæ: dub. 15. n. 7.

Leges exorbitantes non debent extendi: dub. 15. n. 63.

Legis intentio non debet frustrari: dub. 16. n. 43.

Sine lege non creditur jus canonicum à jure civili deviasse: dub. 48. n. 36.

Contra legem non admittitur praxis: dub. 50. n. 55.

Lex, quæ procedit ex concordia, non extenditur: dub. 52. n. 4. & 35. & 46.

Leges solent exprimere tempus præscriptum relaxari posse per bene-

ficiam restitutionis: dub. 53. n. 17.

Leges non possunt exprimere omnes casus: dub. 6. n. 36.

Lex quoad fieri possit reducenda est ad jus primævum: dub. 11. n. 30.

Lex secundum jus naturale intelligenda est, quia ab illo originem trahere dicendum est: dub. 11. n. 43.

Libido.

Libido in nobilibus magis detestatur: dub. 12. n. 5. & dub. 18. n. 4.

Libido ut cessaret, prohibita fuit successio filii naturalis: dub. 12. à n. 15. cum sequentibus.

Libellus.

Libelli pars est replica: dub. 43. n. 8.

Libelli oblatio, an inducat renuntiationem via summaria? dub. 43. n. 17. & 52. & 53.

Libelli clausula, meliori modo, inducit protestationem in casu spoli: dub. 47. n. 14.

In eodem libello solet praxis petere beneficium restitutionis: dub. 53. n. 41.

Literæ.

Literarum ratio in iudice considerabilis est: dub. 41. n. 21.

Lites.

Lites.

Lites debent præcidi, & obviari: dub. 10. n. 56.

Lites debent breviter terminari: dub. 44. n. 74. & dub. 50. n. 56.

Lites citius terminantur in foro seculari: dub. 53. n. 23.

Et in Ecclesiastico cum difficultate, & dispendio: dub. 53. n. 24.

Litigare coram suspecto iudice est durum: dub. 43. n. 58.

Et interest, ne partes cogantur litigare coram iudice notorie suspecto: dub. 43. n. 68.

Lite pendente qui innovat, iudici facit injuriam: dub. 45. n. 29.

Litigare invitus nemo cogitur: dub. 44. n. 60. & dub. 47. n. 44. & 52.

Litis contestatio non requiritur de jure communi in causis possessoriis: dub. 43. n. 21.

Lite contestatâ, non potest mutari actio: dub. 43. n. 35.

Amplius, ut nec refectis expensis: dub. 43. n. 36.

Quia inducitur quasi contractus per litis contestationem: dub. 43. n. 37.

Locatio.

Locatori dejecto competit actio interditi: dub. 49. n. 15.

Et insimul illi competit condi-

tio ex la si quis conductionis 25. Cod. de locat. dub. 49. n. 15.

Et venit restituendus sine oppositione domini: dub. 49. n. 15.

Locatio etiam valet rei non possessæ: dub. 49. n. 17.

Locupletari.

Locupletari cum jactura aliena, est prohibitum: dub. 37. n. 54.

Luxuria.

Luxuria non debet habere tantum, quantum castitas: dub. 13. n. 9.

M

Magister.

Magistri Conimbricenses laudantur: dub. 32. n. 23. & 24. & 25.

Magistratus creat Rex: dub. 52. n. 43. & 63.

Maioratus.

Ad maioratum valet argumentum ab emphyteusi familiari: dub. 27. n. 17.

Maioratus possessor non potest in vita transferre possessionem: dub.

46.n.46.

Imo maioratus possessio semper vacat per obitum ultimi administratoris: dub. 46.n.49.

In maioratu non succedit filius naturalis: dub. 27.n.18.

Quamvis contrarium: dub. 27.n.43.

Malitia.

Malitia hominum potentior est, quam legis providentia: dub. 8.n.57.

Malitiis non est via aperienda: dub. 51.n.9. & 51.

Malum.

Malum ubi sequitur, non est faciendum bonum: dub. 46.n.29.

Mali exempli est judicare validum illud testamentum, quod est nullum: dub. 9.n.54. & 55.

Malum ex duobus minus est eligendum: dub. 46.n.30.

Mandatum.

Sine mandato potest advocare clericus pro Ecclesia: dub. 48.n.47.

Mater.

Maternum vitium est magis continuum: dub. 12.n.n.24.

Et est detestabilius: dub. 12.

n. 24. & dub. 14.n.7.

Quod intellige dub. 14.n.31.

Matri naturali debet succedere filius: dub. 15.n.3.

Mater naturalis debet succedere filio: dub. 15.n.4.

Quid, si alii nubat viro? dub. 15. à n. 5. cum sequentibus.

Mater naturalis equiparatur legitime quoad successionem filiorum: dub. 15.n.11.

Mater binubens succedens ex testamento filii succedit pleno jure: dub. 15.n.n.20. & 21.

Et non tenetur bona reservare filiis primitori: dub. 15.n.22.

Matrem binubentem non tenetur instituire filius primitori: dub. 15.n.24. & à n. 39. cum sequentibus.

Quod defenditur ab impugnationibus fortasse novis: dub. 15. à n. 26. cum sequentibus.

Amplia, etiam si filius sit unicus: dub. 15.n.35.

Limita in bonis, quæ filio obvennerunt aliunde, & non ex substantia paternâ; quia in iis debet matrem instituire: dub. 15. à n. 41. & 42. cum sequentibus.

Mater binupta instituta in bonis, quæ filio obvennerunt ex substantia paternâ, non tenetur reservare filiis primitori: dub. 15.n.42.

- Mater binupta instituta in bonis aliunde provenientiibus filio an teneatur ad reservationem?* dub. 15. à n. 43. & seq.
- Mater binupta nunquam tenetur reservare bona quaecunque sint:* dub. 15. n. 54.
- Quae omnia procedunt in matre naturali nubente:* dub. 15. n. 55.
- Mater vidua an sit instituenda à filio?* dub. 15. à n. 64. cum sequentibus.
- Matrem binuptam an teneatur instituere filius secundi tori?* dub. 15. à n. 69. cum sequentibus.
- Et an teneatur ad reservationem?* dub. 15. à n. 70. & sequentibus.
- Mater binubens non tenetur reservare, quia succedit ex liberâ voluntate filii testantis:* dub. 16. n. 6.
- Mater binubens non remanet melioris conditionis, quam pater quoad reservationem, & quare?* dub. 16. n. 20. & 21.
- In matre binubente consideratur impudicitia:* dub. 17. n. 13.
- Matri favor denegatus non censetur Aviae concessus:* dub. 17. n. 15.
- Mater binubens tenebatur de jure communi reservare bona etiam nepotibus primi tori:* dub. 17. n. 20.
- Mater binubens si noluerit prestare fideiussionem in forma Ord. lib. 4. tit. 91. §. 3. quid agendum?* remissive dub. 17. n. 48.
- Mater plus diligit filiam, quam filium:* dub. 23. n. 31.
- Matrimonium.
- Matrimonia facilitari interest rei publicae:* dub. 12. n. 26. & 27. & sequentibus.
- Matrimonia inventa fuerunt ab ipsâ natura:* dub. 12. n. 29.
- Et quare?* dub. 12. n. 30.
- In favorem matrimonii plures conditae fuerunt leges:* dub. 12. n. 33.
- Matrimonia non abhorrent Lusitani:* dub. 12. n. 56.
- Matrimonia plura contraxerunt duo senes:* dub. 26. n. 29.
- Matrimonii secundi quando filii succedant in emphyteusi:* verbo filius.
- Matrimonium primum primò venit in mentem contrahentium:* dub. 31. n. 26.
- Medium.
- Medium sublatum conjungit extrema:* dub. 11. n. 45. & 62.
- Mediam viam sequuntur aliquando Legislatores:* dub. 23. n. 20. & dub. 52. n. 33.
- Melioratio.
- Melioramentorum materia:* remissive dub. 33. n. 16.

Meliorare unum ex filiis non potest
pater in præjudicium aliorum:
dub. 32. n. 53.

Mendacium.

Mendacium convenit in aliquibus
cum spolio: dub. 47. n. 36.

In aliquo differt: dub. 47. n.
37.

Mentienti in iudicio denegatur audi-
entia: dub. 47. n. 4.

Mens.

Mens conjecturata concedentis ex-
cludit spurium ab emphyteusi:
dub. 28. n. 25. & 42.

Mens potius attendenda, quàm ver-
ba: dub. 31. n. 7.

Contra mentem contrahentis non po-
test lex disponere: dub. 26. n.
6.

Miles.

Miles præsumitur verba jocosè pro-
ferre: dub. 6. n. 43.

Minister.

Ministri Ecclesiæ aluntur expensio-
nibus emphyteuticis: dub. 26. n.
48.

Minor.

Contra minorem non currit annus
Interdicti unde vi: dub. 53. n.
7.

Contrarium tamen, quod currat
annus, & minor restituatur, te-
net communis, de qua dub. 53.
n. 8.

Minor an restituatur in vi novâ
movendâ contra clericum? discu-
titur dub. 53. à n. 9. cum se-
quent.

In quo affirmative resolvitur:
dub. 53. n. 8.

Minor non restituitur in multis ca-
sibus: dub. 53. n. 12.

Minor non restituitur in omissione
declinandi: dub. 53. n. 16.

Contrarium verius: dub. 53. n.
32.

Minor dicitur læsus eo ipso, quod co-
gitur adire forum Ecclesiasti-
cum: dub. 53. n. 22.

Minori competit restitutio regulari-
ter, dum non invenitur denegata:
dub. 53. n. 25.

Minor in vi nova debet petere resti-
tutionis beneficium intra annum
post completam legitimam æta-
tem: dub. 53. à n. 42. & sequen-
tib.

Minor, ut agat in vi novâ, non indi-
get beneficio restitutionis: dub.
53. n. 50. & 54.

Contra minorem non currit præscri-
ptio, quæ non excedit decem
annos: dub. 53. n. 51. &
54.

Aliter in præscriptione exce-
dente decem annos, quia cur-
rit contra minorem, & da-
tur restitutio: dub. 53. n.
53.

Limita, quando tempus incipit
k 2 con-

contra defunctum, & perficitur contra minorem; quia currit præscriptio, & datur restitutio: dub. 53. n. 55.

Cætera vide verbo restitutio.

Miraculum.

A miraculis non licet argumentari: dub. 19. n. 58. versis. & quamvis.

Miseria.

Miseria humana brutorum etiam corda facit mitescere: dub. 2. n. 27.

Miserabilium in causis iudex curialis est competens etiam de jure communi: dub. 52. n. 41.

Modus.

De modo non curamus, si finem habemus: dub. 24. n. 50.

Moneta.

Monetario non tribuendum maius privilegium, quam Sacerdoti: dub. 52. n. 58.

Mors.

Post mortem cessat omne posse: dub. 32. n. 45.

Mos.

Mos Romanorum fecit filios natu-

rales insuccessibiles: dub. 26. n. 25.

Mores parentum solent transire in filios: dub. 18. n. 22.

Mulier.

Mulierem quinquagenariam ideo querunt aliqui, ut bona illius acquirere possint: dub. 16. n. 45.

Mulieres convenit esse dotatas, ut viros inveniant, & illi invitentur ad matrimonium: dub. 12. n. 34.

Mulieres facilius matrimonia contrahunt: dict. n. 34.

Mulierum mala detestabilia: dub. 12. n. 38.

Multa.

Multa difficilia, quia non audemus: dub. 48. n. 52.

N

Natumaior.

Natumaior semper præfertur in successione rei individua: dub. 23. n. 30.

Natumaior an censeatur nominatus in officio? dub. 24. à n. 30. cum sequentibus.

Natura.

Natura.

Natura omnes homines fecit æquales: dub. 11. n. 19.

Natura emphyteusis attenditur etiam postquam finita est emphyteusis: dub. 38. n. 43.

Naturalis.

Naturalis filius patris, qui tempore nativitatis erat plebeius, successibilis est: dub. 19. n. 1.

Naturalis filius patris, qui tempore conceptionis erat plebeius, est successibilis: dub. 19. à n. 2. cum sequent.

Naturalis pater, Avus, & Avia quoad successionem equiparantur legitimis, etiam quando diversas contrahunt nuptias: dub. 17. n. 49.

Naturalis mater si nubat alii viro, non debet institui hæres à filio successibili: dub. 15. n. 5. & 55.

Naturales filii, qui successerunt in Regnis: remissive dub. 18. n. 23.

Naturalis filius non succedit patri, qui non sit plebeius, licet non sit nobilis: dub. 20. n. 3. & sequent.

Quod procedit ex ratione mediæ statûs: dub. 20. n. 10.

Naturalis filius patris nobilis, qui tempore mortis est plebeius, non succedit: dub. 20. à n. 2. & sequent.

Contrarium tamen unius est: dub. 20. à n. 11. & sequent.

Naturalis filius illius genitoris, qui habet medium statum, an sit successibilis? dub. 21. per tot.

Negativa sententia proponitur: dub. 21. à n. 37. & sequent.

Affirmativa tamen verior est: dub. 21. à n. 45. cum sequent.

Naturalis filius habet jus sanguinis, & qualitatem descendantis: dub. 22. n. 13.

Naturalis filius, qui non sit hæres, non succedit in emphyteusi hæreditaria: dub. 22. n. 41.

Limita in spurio legitimato: dub. 22. à n. 42. cum sequent.

Naturalis filius an succedat consanguineis paternis? dub. 11. per tot.

Filii naturalis successio est de jure naturali: dub. 11. n. 18. & 19.

Contra jus naturale inhumaniter jus civile denegavit successionem filiis naturalibus: dub. 11. n. 27.

Quod ideo temperatum fuit ab Imperatore: dub. 11. n. 28. & 29.

Naturalis filius succedit patri in hoc Regno, quia lex nostra secuta fuit jus naturale: dub. 11. n. 31.

Et eum æquavit legitimis: dub.

11. n. 34. & 35.
Naturalis filius non erat successibilis ex more particulari Romanorum sine lege scripta: dub. 11. n. 32. & dub. 12. n. 21. & dub. 26. n. 25.
Filius illegitimus succedit in omnibus sublato impedimento natalium: dub. 11. n. 39.
Naturalis filius plebei succedit Avo paterno: dub. 11. n. 44.
Naturalis filius per nativitatem acquirit succedendi jus transmissibile: dub. 11. n. 57. & 58.
Naturalis filius repræsentat vitium paternum: dub. 12. n. 17.
Naturales filii succedunt matri: dub. 14. n. 2. & 4. & 5. & 6.
Æque cum legitimis: dub. 14. n. 3.
Limita primo, si mater sit illustris: dub. 14. n. 17.
Limita secundo, si filii sint ex punibili coitu: dub. 14. n. 18.
Amplia, ut succedant consanguineis maternis: dub. 14. n. 19.
Sed quare filius ex coitu punibili succedat consanguineis maternis? dub. 14. à n. 20. & 21.
Naturalis filius patris nobilis cur illi non succedat? dub. 18. per tot.
Naturalis filius succedit tamquam tacite nominatus in emphyteusi: dub. 25. n. 11.
Naturalis filius censetur vocatus in defectu legitimorum: dub. 25. n. 16.
Naturalis filius ex ratione filii præfertur ascendentibus in successione emphyteusis: dub. 25. n. 17.
Naturalis filius natu maior an sit præferendus legitimo natu minori in successione emphyteusis? dub. 25. à n. 24. cum sequentibus.
Naturalis filius non habet impedimentum juris ut succedat in emphyteusi: dub. 25. n. 26. & 32. & dub. 26. n. 33.
Naturalis filius non deberet præferri ascendentibus: dub. 25. n. 29.
Naturalis filius an succedat in emphyteusi Ecclesiasticâ? dub. 26. à n. 2. cum sequentibus.
Naturales filios exosos habet Ecclesia: dub. 26. à n. 6. cum sequentibus & 11.
Naturales filios comprehendit concessio emphyteutica Ecclesiæ ex consuetudine Regni: dub. 26. n. 8. & 20. & 52.
Naturales filii non succedunt in emphyteusi Ecclesiastica ex præsumptâ voluntate concedentis: dub. 26. n. 12.
Pro naturalibus non censetur Ecclesia concessisse: dub. 26. n. 13.
Ad filios naturales transit emphyteusis liberæ nominationis: dub. 26. n. 18.
Et emphyteusis liberrimæ nominationis: dub. 26. n. 19.

- Naturales filii ex jure naturali erāt
æquales quoad successionem: dub.
26. n. 27.*
- Et solum de jure communi sunt
insuccessibiles: dub. 27. n.
19.*
- Quo attento, succedebant in
duabus uncis: dub. 11. n. 7. &
8.*
- Naturales filios haberi pro non filiis
finxerunt Romani: dub. 27. n.
26.*
- Et ideo non censentur filii in ju-
re: dub. 27. n. 8.*
- Nec nomen filiorum merentur:
dub. 27. n. 9.*
- Nec censentur vocati, quando
filii vocantur: dub. 27. n.
10.*
- Nec veniunt appellatione filio-
rum: dub. 27. n. 24.*
- Et semper sunt similes homini
medicato, in quo manet cica-
trix: dub. 18. n. 12.*
- Nec debent collocari in digni-
tate Ecclesiasticâ: dub. 26. n.
37.*
- Sunt enim filii naturales Deo,
& hominibus exosi: dub. 27. n.
11.*
- Naturales filii non succedunt in em-
phyteusi de pacto, sive familiari:
dub. 26. n. 16.*
- Quia non dicuntur de familia,
sed extranei: dub. 26. n. 15.
& dub. 18. n. 14. & dub. 27.
n. 14. & 15.*
- Nec familiam conservant: dub.
18. n. 14.*
- Contrarium tamen, imo quod
filii naturales succedant in
emphyteusi familiari: dub. 27.
n. 44. & sequent.*
- Quia non dicuntur extranei:
dub. 26. n. 50.*
- Nec deperdunt jura sanguinis:
dub. 26. n. 51.*
- Imo dicuntur de familia: dub.
26. dict. n. 51.*
- Et veniunt appellatione filio-
rum: dub. 27. n. 28.*
- Et habent rationem filiationis:
dub. 25. n. 16.*
- Naturalis filius non succedit in em-
phyteusi sicut extraneus, sed sicut
filius: dub. 26. n. 23. & se-
quent.*
- Naturalis filius semper comprehen-
ditur, deficientibus legitimis:
dub. 25. n. 16. & dub. 27. n.
27.*
- Naturales filii an succedant in em-
phyteusi concessâ pro filiis? discu-
titur dub. 27. per tot.*
- Naturalis filius non succedit in ma-
ioratu: dub. 27. n. 18.*
- Contrarium: dub. 27. n. 43.*
- Naturalibus filiis semper legitimi
preferuntur: dub. 27. n. 35.*
- Naturalis filius, ut possit succedere
in emphyteusim, an debeat esse
hæres patris: dub. 22. per
tot.*
- Incapax est emphyteusis, si non est hæ-
res: dub. 22. n. 10.*
- Negativa sententia: verior
ostenditur: dub. 22. à n.
23. & 30. cum sequen-
tib.*
- Naturalis filius, qui non sit hæres,*

- non succedit in emphyteusi hæreditariâ: dub. 22. n. 40. & 41.*
- Naturalis filius succedit in emphyteusi, etiamsi ascendens instituitur hæres: dub. 25. à n. 63. cum sequent.*
- Amplia, etiamsi instituitur consanguineus: dub. 25. à n. 68. cum sequentibus.*
- Negativa.
- Negativam qui allegat, non tenetur probare: dub. 42. n. 48.*
- Negligentia.
- Negligentia iudicis in interrogandis testibus, suppleri debet ab illo ex officio per novum examen: dub. 10. n. 5.*
- Negligentia partis non potest præjudicare juri publico: dub. 46. n. 17.*
- Negligentia est mater præscriptionis: dub. 46. n. 8.*
- Nemo.
- Nemo jus sibi dicere potest: dub. 45. n. 20.*
- Nec de facto procedere: dub. 45. n. 21.*
- Nemo præjudicare potest juri publico: dub. 47. n. 31. & dub. 48. n. 25. & dub. 50. n. 24.*
- Nemo invitus cogitur litigare: dub. 47. n. 44. & 52.*
- Nemo potest mutare ordinem procedendi: dub. 50. n. 25.*
- Nepos.
- Nepoti legitimo ut succedat in emphyteusim, non facit impedimentum filius inhabilis: dub. 25. n. 52.*
- Nepos ex filio naturali succedit Avo paterno: dub. 11. n. 11.*
- Quid autem de jure communi? dub. 11. n. 48.*
- Nepotes veniunt appellatione filiorum: dub. 11. n. 12. & 46.*
- Et quare? dub. 11. n. n. 52. & 54. & 56.*
- Procedit ex ratione interpretativâ: dub. 11. n. 47.*
- Nepos venit ad hereditatem per mediâ personâ patris ipsum representando: dub. 11. à n. 53.*
- Nepos nominari non potest ad emphyteusim, extantē filio: dub. 30. n. 37. Et quare? ibidem: à n. 38. cum seq.*
- Quamvis concessio sit expressa pro nepotibus: dub. 30. n. 39. & 41.*
- Nepos an comprehendatur appellatione filii in concessione emphyteusis? dub. 25. n. 57. & dub. 30. n. 33.*
- Nepotes legitimi quando concurrunt ad successionem emphyteusis, quis præferatur? remissive dub. 25. n. 60.*
- Nepos quando succedat in emphyteusi ab intestato? dub. 25. à n. 37. per casus distinctos.*

Nepotibus primi tori tenebatur binubens bona reservare: dub. 17. n. 20.

Nepos succedit ex persona patris representatâ in terminis Ord. lib. 4. tit. 91. §. 2. dub. 17. n. 23.

Nepos tamen an succedat Avo per representationem? dub. 11. n. 59. & dub. 25. n. 51.

Nepos succedit in emphyteusi, quamvis non sit expresse vocatus: dub. 30. n. 30. & 32. & 34.

Nepos in materia contractûs, an veniret appellatione filij, erat controversum de jure communi: dub. 30. n. 33.

Nepos, & filius semper censentur vocati ad emphyteusim, quamvis fuisset electa industria personæ: dub. 30. n. 35.

Nobilitas.

Nobilitate solent divitiæ: dub. 13. n. 28.

Et conservant nobilitatem: dub. 18. n. 18.

Intellige, si sint amplissima: aliàs secus: dub. 21. n. 23. & sequent.

Nobilitas non consideratur in filiis plebeiorum: dub. 12. n. 2.

Nobiles debent esse magis casti: dub. 12. n. 5. & dub. 18. n. 4.

Nobilitas non transit in filios naturales: dub. 12. n. 8.

De quo tamen: dub. 18. n. 11. & 12.

Nobilibus abundare interest reipublicæ: dub. 18. n. 10.

Nobilitas deperditur per exercitium officii mechanici: dub. 21. n. 10. & verbo officium.

Nobilitas conservatur in filiis legitimis: dub. 18. n. 13. & 16.

Nobilitas quibus modis deperdat? remissive: dub. 20. n. 1. & 2.

Nobilitas non conservatur sine divitiis: dub. 18. n. 18.

Nobilis qui non est, non ideo est plebeius: dub. 20. n. 3. & 10. & dub. 21. n. 33.

Nobiles dicitur plus amare castitatem: dub. 25. n. 27.

Nobilitas politica in hoc Regno conservatur per filios naturales: dub. 18. n. 11.

Sed cum cicatrice: dub. 18. n. 12. & 13.

Nobiles facit communis reputatio: dub. 21. n. 5.

Inter nobiles, & plebeios datur medijs status: verbo status.

Noluisse.

Noluisse videtur, qui non fecit: dub. 25. n. 72.

Nomen.

Nomen novum præsupponit nomen vetus: dub. 40. n. 23.

Nomen non mutat substantiam: dub. 40. n. 31.

Nominatio.

Nominatus potest acceptare emphyteusim, & repudiare hereditatem: dub. 22. n. 33. & 34.

Nominatus censetur, qui de jure eligendus est: dub. 23. n. 8.

Nominatus censetur ad emphyteusim, qui institutus est hæres: dub. 22. n. 26.

Et omnes extranei instituti in hereditate censentur nominati in emphyteusi: dub. 24. n. 40.

Nominatus præsumitur ad emphyteusim hæres veniens ab intestato: dub. 23. n. 37. & dub. 25. n. 8.

Nominatus ut quis censeatur in emphyteusi, debet esse institutus: dub. 22. à n. 8. cum sequentibus.

Nominatio emphyteusis est quid prælegatum distinctum ab hereditate: dub. 22. n. 33. & sequentibus.

Nominatus an censeatur filius ab intestato? dub. 23. à principio.

Nominatio inducitur ex tacita re-

sponsione defuncti: dub. 23. n. 5.

Nominatus censetur ipse successurus: dub. 23. n. 6. & 8.

Nominatus censetur filius à patre: dub. 23. n. 7.

Nominatio debet probari per tres testes: dub. 23. n. 40.

Nominatio facta contra formam concessionis est nulla: dub. 23. n. 41. & 43. & 47.

Nominari non potest extraneus in emphyteusi concessâ pro filiis: dub. 23. n. 43. & 47.

Nominatio nulla idem est, ac si à principio facta non fuisset: dub. 23. n. 41. & 44.

Nominari potest extraneus, omisso filio, in emphyteusi indefinite concessâ: dub. 23. n. 48. & dub. 27. n. 5.

Nominati, an censeantur transversales? dub. 24. à n. 9. cum sequentibus.

Emphyteusis nominationis transit ad extraneos: dub. 24. n. 22.

Sine nominatione transit ad hæres emphyteusis perpetua: dub. 24. n. 25.

Nominatus, an censeatur filius naturalis maior in officio? dub. 24. à n. 30. cum sequentibus.

Nominata quando non est emphyteusis, revertitur ad dominum concedentem: dub. 23. n. 10. & dub. 25. n. 13. & dub. 28. n. 10.

Nominari non potest extra familiam emphyteusis Ecclesiastica: dub.

- dub. 26. n. 14.
Nominari non potest inimicus capitalis in emphyteusi: dub. 26. n. 41.
Nominari non potest pauper in emphyteusi: dub. 26. n. 46.
Emphyteutâ decedente sine nominatione, jus quæritur domino directo: dub. 27. n. 10.
Nominari an possit in emphyteusi filia extante filio? dub. 29. per tot.
Resolvitur negative: dub. 29. à n. 23. & *judicatum* n. 44.
Nominandi potestas libere exerceri potest: dub. 29. n. 4. & 7.
Nominari quæ non possint personæ? dub. 31. n. 56. & 60.
Nominari an possint in emphyteusi filii secundi tori, extante filio primi? dub. 31. per tot.
Nominari potest quicumque in emphyteusi ex eo, quod vendi potest emphyteusis: dub. 31. n. 17.
Nominari non potest filius, qui genitus non est à patre, ex quo provenit emphyteusis: dub. 31. n. 19.
Revocabiliter nominans potest nominare alium: dub. 32. n. 18.
Nominatus revocabiliter facit fructus suos: dub. 32. n. 20.
Nominans facit actum necessarium: dub. 32. n. 31.
Nominabilis semper est emphyteusis, quamvis simpliciter sit concessa: dub. 33. n. 13.
Licet contrarium esset de jure communi: dub. 33. n. 29.
Nominandi facultas non transfertur ex sola traditione rei cum titulo: sed ulterius debet intervenire nominatio facta: dub. 33. à n. 33. cum sequent.
Nominato restituit emphyteusim ille, qui solum fuit dotatus: dub. 33. n. 35.
Nominationem quomodo inducat constitutio dotis? dub. 33. n. 45. & dub. 34. n. 31. & 36. cum sequent.
Nominatio facta pro tempore mortis revocari potest: dub. 33. n. 67.
Nominatio revocatur per venditionem emphyteusis: dub. 33. n. 68.
Nominatus revocabiliter restituit emphyteusim nominato: dub. 34. n. 10.
Per solam nominationem transfertur dominium de jure communi: dub. 36. n. 4.
Et de jure Regio? dub. 36. n. 5. & 8. & 49. & 50.
Nominatus potest reivendicare: dub. 36. n. 11.
Nominatis duobus, quis præferatur? dub. 36. n. 14. & 76.
Nominatio est effectus utilis domini: dub. 36. n. 40.
Nominans nullum jus habet, quod transferat, nisi utile: dub. 36. n. 41.
Nominatio insimul, & traditio requiritur ad transferendum dominium utile: dub. 36. n. 47. & 50.

- Nominandi actus est nudum factum:* dub. 36. n. 71.
- Nominatio non est contractus:* dub. 36. n. 71. & 72.
- Secundo nominatus quando præferatur?* dub. 36. à n. 76. & sequent.
- Nominare qui jam non potest, an possit vendere?* dub. 36. n. 79. & 88. cum sequent.
- Nominatus nec semper reivendicare potest:* dub. 36. n. 82.
- Nominatio inducitur per venditionem:* dub. 36. n. 86.
- Nominationis revocatio inducitur per venditionem:* dub. 36. n. 87.
- Nominari potest jus petendi renovationem:* dub. 38. n. 26. & 27.
- Nominare potest emphyteuta agnatum remotiorem, omisso proximiori:* dub. 38. n. 34.
- Quod etiam procedit, vitis finitis, in jure petendi renovationem:* dub. 38. n. 35.
- Nominare qui noluit, videtur domino relinquere nominationem:* dub. 39. n. 12.
- Nominatus censetur filius naturalior in vita emphyteusis:* dub. 39. n. 22.
- Et in jure petendi renovationem:* dub. 39. n. 23.
- Nominatio tacita inducitur ex præsumpto amore:* dub. 39. n. 25.
- Nominatio tacita eundem vigorem debet habere, sicut expressa:* dub. 39. n. 30.
- Nominante patre ultimâ vitâ, non consolidatur dominium:* dub. 39. n. 29.
- Nominari potest remotior de familia in emphyteusi familiari:* dub. 29. n. 62.
- Nominatio facta per dotem an fiat irrevocabilis?* dub. 34. à n. 59. cū sequent.
- Nominatio est quid facti, quod non præsumitur:* dub. 23. n. 24. & seq.
- Nominare non potest qui non habet velle.* dub. 23. n. 26. & 28.
- Nominationem finxit lex ex æquitate, ne emphyteusis extinguatur:* dub. 24. n. 47.
- Nominata censetur emphyteusis legata:* dub. 24. n. 48.
- Quod procedit ex fictione, & æquitate, ne emphyteusis extinguatur ex defectu nominationis:* dub. 24. n. 50.
- Nominata censetur emphyteusis dotata, sive donata:* dub. 24. n. 49. & 50.
- Ante nominationem emphyteusis non dicitur jus quæsitum:* dub. 24. n. 60.
- Nominatio tacita fictio est:* dub. 24. n. 74. & 75.
- Nominatus censetur primo vocatus, quando plures vocantur nomine expresso ad emphyteusim:* dub. 24. n. 120.
- Patre non nominante, dicitur jus quæsitum filiis:* dub. 25. n. 21.

Notarius.

Notarii vocatio ad actum testandi quam voluntatem probet in testatore? dub. 1. à n. 11. & 14. & dub. 3. n. 6.

Notarii sigillum fidem facit: dub. 4. n. 19.

Alias dicitur de sigillo privati: dub. 4. n. 21.

Notarius, qui approbat, potest esse testis in testamento: dub. 8. n. 5. & 53.

Notarius approbans non potest signare pro testatore: dub. 8. n. 29.

Notario non creditur in iis, quæ facit tamquam privatus: dub. 8. n. 48. & 49.

Notarius æquivalet fidei duorum: dub. 8. n. 11.

Notarius si approbet testamentum, quod fecit, non timebit falsitatem committere: dub. 8. n. 47.

Notarius solus non probat identitatem testamenti: dub. 8. n. 48. & 49.

Notario fidem præbuit Legislator: dub. 8. n. 54.

Notarii error non debet nocere: dub. 9. n. 8.

Notarius non potest facere instrumentum approbationis testamenti illius, quod scripserat tamquam privatus: dub. 8. per tot.

Noverca.

Novercam habere est quid præjudiciale: dub. 17. n. 29.

Novum.

Novum Digestum facit vocare Digestum vetus: dub. 40. n. 26.

Novum nomen præsupponit nomen vetus: verbo nomen.

Nova vis: verbo actio: & verbo vis.

Nullitas.

Nullitas non inducitur sine lege: dub. 8. n. 14.

Nullus est actus, qui pervenit ad casum, à quo incipere non poterat: dub. 2. n. 15.

Nullus non est actus, quando lex imponit aliam penam: dub. 9. n. 3. & 47.

Intellige dub. 9. n. 6.

Nullitas actus dicitur pena: dub. 9. n. 6.

Annulat omnia in contrarium decretum irritans: dub. 9. n. 15. & 20.

Nullitas testamenti non tractatur in Ord. lib. 4. tit. 8. §. 1. in fin. ostenditur dub. 9. n. 21. & 28. & 45. cum seq.

Sed solum ibi inducitur nullitas instrumenti: dub. 9. n. 21. & 28. & 45.

Nullum testamentum potest validari

*ri ab instrumento valido: dub. 9.
n. 36. & 37. & 38. & 40. &
dub. 10. n. 38. & sequen-
tib.*

*Nullum instrumentum non facit fi-
dem: dub. 9. n. 39.*

*Nullum testamentum non debet ju-
dicari validum, quia est ali-
quando mali exempli: dub. 9. n.
55.*

Cætera verbo testamentum.

Nuptiæ.

*Nubere est melius, quam uri: dub.
17. n. 26.*

*Nuptias non recusant femina: dub.
16. n. 17.*

*Nuptias secundas non possunt filii
approbare, ut sibi præjudicent:
dub. 16. n. 31.*

*Nuptias per secundas acquiritur jus
filiis primi tori: dub. 16. n. 34. &
47.*

*Non bene infertur ex approbatione
nuptiarum ad renuntiationem
juris futuri: dub. 16. n.
50.*

*Nuptiæ omnes vocantur secundæ
præter primas: dub. 16. n.
53.*

O

Oblatio.

*Oblatio libelli non inducit renuntia-
tionem viæ summarie: dub. 43.
n. 52. & 53.*

Oblivio.

*Oblivio facilis est circa factum alie-
num: dub. 3. n. 30.*

*Oblivio præsumitur per decennium:
dub. 42. n. 5.*

*Ex oblivione inducitur amissio pos-
sessionis: dub. 42. n. 6.*

*Ex oblivione censetur deperditus a-
nimus: dub. 42. n. 7.*

Odium.

*Odium spoliæ rejicit cognitionem
circa dominium: dub. 45. n.
2.*

Contrarium: dub. 45. n. 4.

*Alii tenent quod odium spoliantis,
& favor spoliati: dub. 45. n.
3.*

Officium.

*Officio an censeatur nominatus fi-
lius naturalior? dub. 24. à n. 30.
& seq.*

*Officium in hoc Regno de consuetu-
dine pro filiis etiam censetur con-
cessum:*

cessum: dub. 24. n. 39.
 Officia aliqua nec dant, nec deperdunt nobilitatem: dub. 21. n. 11.
 Verbi gratia officium scribæ: dub. 21. n. 12.
 Officium agricolæ: dub. 21. dict. n. 12.
 Alia officia sunt, quæ omnino deperdunt nobilitatem quæsitam: dub. 21. n. 13.
 Verbi gratia officium aurigæ, quamvis equitet: & similia sordida: dub. 21. n. 13.
 Alia officia sunt, quæ dubitabile est, an deperdant nobilitatem: dub. 21. n. 15.
 Verbi gratia officium chyrurgicæ: dub. 21. n. 15.
 Officium pictoris: dub. 21. n. 16.
 Officiū pharmacopolæ: dub. 21. n. 17.
 Officium rabulæ: dub. 21. n. 18.
 Officium musici: dub. 21. n. 18.
 Officiales dicuntur de familia iudicis: dub. 43. n. 74.
 Non tamen amici, quia iudices super illis vigilant: dub. 43. n. 74.
 In causis officialium aliquando iudices judicare possunt: dub. 43. n. 75.
 Et si partes consentiant, possunt cognoscere, si velint, de causis officialium: dub. 43. n. 77.

Omne.

Omne qui dicit, nihil excludit: dub. 25. n. 63. & dub. 41. n. 42.
 Limita, si sequatur absurdum: dub. 41. n. 43.

Opinio.

Opinionum varietas solet confundere veritatem: dub. 48. n. 49.
 Et efficit animum dubium, qui nescit, quod eligat: dub. 43. n. 3. & dub. 48. n. 50.
 Opinio Bart. & Accurs. jubet observari Ord. dub. 53. n. 38. & 48. & 49.
 Opinio, quæ non respondet contrariis, dicitur opinio voluntatis, & non intellectus: dub. 48. n. 84.

Oppositio.

Oppositio dominii non admittitur in causa spoli: dub. 49. n. 24.
 In oppositione versatur favor publicus: dub. 49. n. 6.
 Oppositio tertii si remittatur ad iudicium ordinarium, illi non fit iniuria: dub. 49. n. 29.
 Oppositor tertius quomodo audiendus est in causa spoli? dub. 50. n. 36. & 37. & sequent. & verbo Tertius.
 Ad oppositionem valet argumentum desumptum à reconventionem: dub. 51. n. 19.

Oratio.

Oratio.

Oratio perfecta non admittit conditionem alterius orationis: dub. 30. n. 12.

Ordinaria.

Ordinariè proceditur in causa vis veteris: dub. 40. n. 5. & 43. & dub. 41. n. 2.

Et in reivendicationis causa: dub. 40. n. 5.

Et in quacunque causa domini: dub. 48. n. 65. & dub. 49. n. 20.

Et in omnibus causis regulare est, quod procedatur terminis ordinariis dub. 41. n. 3.

Ordinaria potest fieri causa, quæ sit summaria, si partes consentiant: dub. 48. n. 67. & sequent. & 71.

Causa tamen ordinaria nunquam potest fieri summaria, nec de consensu partium: dub. 50. n. 26.

Ordinariæ cause concursus non admittit summaria: dub. 49. n. 23.

Ordinaria causa in executione fit summaria quoad condemnatum: dub. 50. n. 49.

Ordinariè semper audiendus est tertius, licet causa sit summaria: dub. 50. n. 27. & 33.

Ordinatio.

Ord. nostra solet sequi opinionem Bart. dub. 6. n. 30.

Ordinatio censetur se conformare cum jure communi: dub. 7. n. 13.

Ordinatio nostra est nostrum jus commune: dub. 11. n. 61. & dub. 19. n. 27.

Ordinatio conformis juri communi ab eo recipit intelligentiam: dub. 17. n. 16.

Ordinationes, quæ exprimunt verbum força, referuntur dub. 40. n. 24. & dub. 41. n. 6.

Ordinationes agentes de vi sunt conformes juri communi: dub. 40. n. 31.

Ord. solet exprimere causas, in quibus noluit replicam admitti: dub. 43. n. 11.

Ord. quæ admittit replicam, solet id ipsum exprimere: dub. 43. n. 21.

Ord. nostra solet decidere in favorem Ecclesiæ: dub. 26. n. 35.

Ord. quæ agunt de tempore, contra cuius lapsum detur restitutio, referuntur dub. 53. n. 59.

Ex lib. 1.
 Tit. 58. §. 23. adducitur dub. 45. n. 33. & 34.
 Tit. 87. §. 45. illustratur dub. 52. n. 56.
 Ex lib. 2.
 Tit. 1. §. 2. illustratur dub. 52. per totam.
 Procedit ex concordia irrita cum clero: dub. 52. n. 3. & 45.
 Exorbitans dicitur à jure communi: dub. 52. n. 51.
 Cujus vera ratio decidendi: dub. 52. n. 53.
 Ibi, anno: illustratur dub. 53. fere per tot.
 §. 6. adducitur dub. 37. n. 42. & 50. & 79.
 Ex lib. 3.
 Tit. 5. §. 3. illustratur dub. 41. n. 25. cum sequent. & dub. 52. n. 41. & 49.
 Tit. 11. de materia dub. 52. fere per totam.
 Dicitur correctoria: dub. 40. n. 35.
 §. 5. inducitur dub. 52. n. 10.
 Dicitur correctoria: dub. 52. n. 12. & 32. & 36.
 Affertur illius ratio decidendi: dub. 52. n. 13. & 25. & 26.
 §. 6. versic. fin. illustratur dub. 52. n. 15. & 22.

Ratio decidendi traditur dub. 52. n. 25. & 26.
 Tit. 18. §. 2. & §. 12. de materia dub. 43. n. 55.
 Tit. 20. §. 15. illustratur dub. 50. n. 53. & 57. & 62. & dub. 10. n. 60.
 §. 19. intelligitur: dub. 53. n. 26. & 27.
 Tit. 24. illustratur dub. 43. à n. 60. cum sequentib. ubi de ratione decidendi.
 Tit. 25. ex hac lege competit actio summaria: sed etiam datur ordinaria actio: dub. 44. n. 3.
 Tit. 30. §. 2. ibi, força: de qua vi intelligenda sit? dub. 41. n. 10. & 11. & dub. 49. n. 59.
 An comprehendat vim veterem? dub. 46. n. 11. & 13.
 Non potest intelligi solum de vi novâ: dub. 41. n. 36. & 37.
 Refertur ad iudicium illud, de quo in §. 3. dub. 41. n. 12. & 18. 35. & 36.
 §. 3. specialitas hujus legis illustratur dub. 41. n. 19. & 20. cum seq.
 Tit. 33. §. 4. de materia dub. 49. n. 30.
 §. 6. intelligitur dub. 43. n. 6. & dub. 48. n. 82. & 83. & dub. 51. n. 18.
 Tit. 40. §. 1. de materia dub. 47. n. 6. & 7. cum seq.

- §. 2. *illustratur* dub. 45. n. 15. & dub. 47. n. 3. & *sequentibus*.
Expenditur, & *intelligitur* dub. 47. à n. 34. *cum sequent.* & à n. 38. *cum sequent.*
Limitatur dub. 47. n. 45.
 Tit. 41. §. 6. *intelligitur* dub. 53. à n. 64. *cum seq.*
 §. 7. *intelligitur* dub. 53. n. 26. & 27.
 Tit. 48. *solum tribuit actionem summariam*: dub. 44. n. 3.
 In rubrica: *continet mysterium, dum mutat phrasim, de qua in rubricis antecedentibus*: dub. 43. n. 28.
 In principio: *videtur superfluitatem continere*: dub. 41. n. 4.
 Ibi: *Todos: de hoc verbo*: dub. 41. n. 14.
 Ibi: *anno: illustratur materia hujus verbi* dub. 53. *fere per tot.*
 Ibi: *conteste negando: illustratur* dub. 43. n. 21. & 22.
 §. fin. *illustratur* dub. 41. n. 33. & 34.
 Tit. 34. in princip. *ibi: direyto canonico: inducitur* dub. 47. n. 25.
 §. 1. *ibi Accursio, & ibi Bartolo:* dub. 53. n. 38. & 48. & 49.
 Tit. 78. §. 3. *intelligitur* dub. 41. n. 28. *cum seq.*
Limitatur dub. 41. n. 29; &
30.
 Tit. 86. §. 19. *illustratur* dub. 43. n. 44; & *seq.*
 Tit. 87. in princip. dub. 51. n. 22.
 Ex lib. 4.
 Tit. 7. in princip. *adducitur* dub. 36. n. 15; & 35; & 76. *cum sequent.*
 §. 2. *agitur* dub. 36. n. 15; & 35; & 76.
 Tit. 32. in princip. *de hac lege*: dub. 53. n. 52.
 Tit. 36. *desumitur hæc lex text. in l. conficiuntur ff. de jure Codicillorum*: dub. 23. n. 6.
Hanc legem dixerunt correctoriam DD. citati dub. 24. n. 2.
 In princip. *illustratur* dub. 22. n. 4; & dub. 23. n. 21; & 25; & 58; & 59; & 63.
Ex hac lege solet deduci nominatio tacita: dub. 23. n. 21; & *seq.*
 §. 1. *illustratur* dub. 24. à n. 40.
Continet hæc lex in verbis ibi: todos se entendem ser nomeados nominationem fistam: dub. 24. n. 41; & 74; & 85.
Quod procedit ex equitate, ne emphyteusis extinguatur: dub. 24. n. 47; & 81. *versic. ergo.*

Ibi: partam entre si o que ouverem pella dita venda, ou escambo assi como forem herdeyros: in hoc dicitur contraria juri communi: dub. 24. n. 52; & 56.

Contrarium tamen defenditur: dub. 24. à n. 53. cum sequent.

§. 2. Adducitur dub. 22. n. 5; & dub. 24. n. 4; & 27; & 15.

Ex hac Ord. communiter deducitur dari nominationem tacitam: dub. 23. n. 21; & 22; & 23.

Sed ostenditur non fundari in nominatione tacitâ, sed in vocatione domini: dub. 23. per tot.

Hæc lex non admittit beneficium representationis in successione emphyteusis: dub. 29. n. 21.

Hæc lex dum excludit collaterales est contraria juri communi: dub. n. 35.

An procedat in officiis? dub. 24. à n. 30.

Ibi: & sem herdeyro descendente: intelligitur dub. 22. n. 27; & à n. 40. cum sequent.

Ex quibus verbis minus bene deducitur debere esse heredem illum, qui vult succedere in emphyteusi: quia ostenditur contrarium dub. 25. à n. 80 cum sequentibus.

§. 3. hanc legem esse duram, & asperam dicit Cald. citatus dub. 24. n. 69.

Procedere tamen, quia filius primogenitus censetur nominatus, & primo vocatus, quia magis dilectus: dub. 24. n. 70; & 71.

Quod id ipsum impugnatur dub. 24. à n. 72. cum sequent.

Sed ostenditur ex verâ ratione decidendi, justissimam esse legis decisionem: dub. 24. n. 82; & 83.

Ibi: posto que no dito testamento deyxte sua terça a outra pessoa: illustratur dub. 24. n. 90; & sequent.

Ibi: outra pessoa que naõ seja descendente, nem ascendente: de his verbis dub. 24. à n. 96. cum sequent.

§. 4. Adducitur dub. 22. à n. 1; & dub. 24. n. 15.

Temeraria dicitur hujus Ord. dispositio: dub. 22. n. 11; & dub. 25. n. 1.

Correctoria dicitur dub. 23. n. 54; & dub. 24. n. 2.

Rationem decidendi omiserunt D. D. nostri: dub. 25. n. 2.

Sed ostenditur esse conformem juri naturali: dub. 22. n. 12.

- cum sequent;* & dub. 24. à n. 3.
- An procedat in emphyteusi Ecclesiasticâ?* dub. 26. à n. 2.
- Solum procedere in emphyteusi liberæ nominationis, asserunt D.D. de quibus* dub. 27. n. 5.
- Limitatur in emphyteusi hereditariâ :* dub. 22. n. 40; & 41.
- An dispositio hujus legis fundetur in præsumptâ nominatione patris?* dub. 23. per totam, & dub. 25. n. 11.
- An procedat solum ab intestato, vel etiam quando ascendens instituitur hæres?* dub. 25. à n. 61. cum sequentibus.
- Ibi:* & tudo isto que dizemos: *illustratur* dub. 25. n. 63.
- Ibi:* naõ havendo descendente legitimo: *de hac oratione* dub. 25. à n. 37. cum sequentibus; & à n. 55.
- Ibi:* ainda que seu pay fosse cavaleyro: *explicatur* dub. 22. n. 15; & 23; & 24.
- Verfic. fin. Adducitur* dub. 22. n. 6.
- De materia hujus legis* dub. 28. à n. 2. cum sequentibus.
- Difficilis est hujus legis dispositio:* dub. 28. n. 9.
- Correctoria dicitur :* dub. 28. à n. 34. & sequentibus.
- Sed fuit necessaria:* dub. 28. à n. 16; & 21.
- Quæ defenditur:* dub. 28. à n. 35; & ostenditur conformis juri communi: dub. 28. n. 60; & 67; & sequentibus.
- Ampliatur :* dub. 28. à n. 28.
- Ibi:* salvo fendo legitimado por nos: *interpretatur* à Pegas, qui *impugnatur* dub. 26. in b. n. 15. versic. ultimum.
- Ibi:* que possa succeder: *explicatur* dub. 22. à n. 28. & 42.
- Tit. 37.** *Hæc lex solum agit de possibilitate revocandi nominationem :* dub. 36. n. 63.
- §. 1. *Intelligitur* dub. 33. à n. 34. cum sequentibus, & dub. 36. n. 2; & 5; & 6, & 16; & 19; & 37; & 61.
- Ibi:* todo o direyto: *de his verbis* dub. 33. à n. 39. cum sequentibus, & dub. 36. n. 2.
- Ibi:* outra vez: *de hoc verbo* dub. 33. n. 41.
- §. 2. *Materia hujus legis illustratur* dub. 36. per totam.
- Ibi:* porque por a primeyra he adquirido direyto ao nomeado (posto que della naõ se ja sabedor) que lhe naõ pode ja ser revogado : *Plura, quæ dici non deberent, dicit contra*

- cōtra hanc legem Cald. citatus*
dub. 36. n. 67.
- Quæ tamen dispositio intelligitur, & illustratur* dub. 36. n. 7; & 63; & 64. cum sequentibus.
- §. 3. *Ibi: salvo se o nomeante fieri seu testamento por palavra com as testemunhas, que nossas Ordenaçõs requirem: expenditur* dub. 2. n. 17; & 18.
- §. 5. *Adducitur, & expenditur* dub. 36. n. 17; & 20; & 37.
- Dispositio, de qua hæc lex videtur inducere ludum pileæ cum dominio:* dub. 36. n. 39; & 40; & 41.
- Ibi: nomear huma pessão simplesmente: hæc verba intelliguntur:* dub. 36. n. 41.
- Ibi: & a pessão nomeada se finar primeyro, & ibi: pois o nomeado morreo primeyro que ouvesse effeyto a nomeaçãõ: hæc dispositio intelligitur* dub. 36. n. 43.
- §. 6. *Materiam hujus legis tractant D. D. citati* dub. 29. n. 2; & 3.
- Illustratur* dub. 26. fere per tot.
- Dicitur contraria juri communi:* dub. 29. n. 29.
- Ratio dubitandi hujus legis qualis esset?* dub. 29. n. 33; & 39.
- Hæc Ord. quem casum comprehendat?* dub. 29. à n. 39.
- Ibi: & para hum filho, que dantre elles nascer: utrum comprehendat naturales?* dub. 27. per tot.
- Ibi: qual quizer: De hoc verbo* dub. 29. n. 3; & 4; & à n. 44. cum sequentibus, & dub. 31. n. 5; & 12; & 42; & 49; & 50.
- Ibi: posto que no contrato se naõ faça mençãõ se naõ de filho: de his verbis* dub. 30. à n. 30. cum sequentibus.
- Tit. 39. §. 2. *Adducitur* dub. 26. n. 10; & 35.
- Tit. 54. §. 4. *illustratur* dub. 50. à n. 20. cum sequentibus, & dub. 51. fere per totam præcipue à n. 7; & 24; & dub. 49. n. 63.
- Limitatur* dub. 51. à n. 41. cum seq.
- Verfic. fin. *De hac lege* dub. 49. n. 9; & dub. 51. n. 7; & à n. 12. cum seq.
- Quam actionem comprehendat?* dub. 49. à n. 16. cum sequent.
- Comprehendit actionem spoliij:* dub. 49. n. 13; & dub. 50. n. 20.
- Ratio decidendi consistit in incompatibilitate processus:* dub. 49. à n. 19; & sequentibus.
- Et in fide contractus depositi observandã:* dub. 51. n. 14.
- Limi-

- Limitari solet hæc lex in probatione facienda in continenti: dub. 50. numer. 4.*
- Tit. 58. in princip. *ibi* o forçador perca o direyto, que tiver na coufa: *Hæc pæna abrogata est per consuetudinem totius orbis: dub. 45. n. 24.*
- §. 1. *illustratur* dub. 46. à n. 51; & dub. 48. n. 24; & dub. 49. n. 26.
- §. 2. *exornatur* dub. 44. n. 16; & 17.
- Tit. 78. §. 1; & 2; & 6. *Adducitur* dub. 49. n. 30; & 59; & 60.
- Tit. 79. §. 2. *intelligitur* dub. 53. n. 40; & à n. 61. *cum sequentibus.*
- Tit. 80. *Hæc Ord. desumpta fuit ex l. Hac consultissima 21. Cod. de testam. ex qua venit intelligenda: dub. 7. n. 8.*
- Rubrica hujus legis inducit formam observandam: dub. 9. n. 50.*
- §. 1. *inducitur* dub. 3. num. 22.
- Hæc Ord. in consiciendo, & approbando testamento, duas requirit personas: dub. 8. à n. 24. cum seq.*
- Ibi: l'he perguntarà o Tabelliaõ: Cujus omissio annullat testamentum; tamquam deficiente formâ: dub. 7. n. 2; & 3.*
- Contrarium tamen verius ex verâ intelligentiâ hujus legis: dub. 7. à n. 7. cum sequent.*
- Ibi: & dizendo que si: De hoc verbo dub. 7. n. 12. versic. & accepto.*
- Ibi: em presença das testemunhas: in hoc comprehenditur ipse effectus rogationis testimonium: dub. 6. n. 23; & sequentib.*
- Ibi: o instrumento da approvaçãõ nas costas do proprio testamento: de hoc dub. 8. n. 8; & 9.*
- Hæc Ord. intelligitur, & illustratur* dub. 9. n. 11; & 51; & 52.
- Ibi: & doutra maneyra naõ ferà valioso o testamento: Hoc decretum irritat omnia in contrarium: dub. 7. n. 3; & dub. 9. n. 15; & 20.*
- Versic. fin. ibi: & o Tabelliaõ que fizer instrumento: non agit amplius de testamento, & ejus forma, sed solum de instrumento agit: dub. 9. n. 21.*
- Ibi in fin. & o instrumento de approvaçãõ ferà nenhum: ut quid hæc expressio, quando in terminis §. 2. nullitatem instrumenti non expressit? dub. 9. à n. 26; & à n. 30; 45; & 47; & 48.*
- §. 3. *quoad publicationem testamenti illustratur* dub. 3. à n. 22; & dub. 10. *per totam.*
- Ibi: sendo primeyro: ex his verbis*

- verbis deducitur necessariã esse cognitionem explicitam in testibus: dub. 3. à n. 12. cū seq.*
- Contrarium verius, ex verã ratione decidendi: dub. 3. à n. 16; & à n. 25; & 28; & 35; & 41.*
- Ibi in fin. segundo forma de direyto: De hoc dub. 3. n. 33.*
- §. 4. In pluribus rationibus fundatur: dub. 2. n. 26; & 27.*
- Hæc lex, quatenus solum tempore mortis permittit testamentum nuncupativũ verbale, est contraria juri communi: ex DD. de quibus dub. 2. n. 4; & 29.*
- Ostenditur hanc legem solum specialem esse in qualitate testium; sed non in quantitate: dub. 4. n. 6.*
- Ibi: Porem convalescendo o testador: Hæc verba addita fuerunt in novã compilatione: dub. 2. n. 14.*
- Cujus ratio decidendi traditur: dub. 2. n. 46; & 47.*
- Tit. 81. §. 4. exornatur dub. 17. n. 46.*
- An limitanda sit in binubentibus? dub. 15. n. 29; & 30.*
- Tit. 83. §. 5. ibi: ainda que naõ sejaõ chamadas: illustratur dub. 5. à n. 8; & dub. 6. n. 10; & 11; & 12.*
- Tit. 85. De materia remissive dub. 6. n. 26. .. dub.*
- Tit. 88. §. 1. De materia DD. de quibus dub. 14. n. 11.*
- Tit. 91. §. 2. Illustratur dub. 15. à n. 17; & 18. cum seq; & dub. 16. n. 11.*
- Hæc lex attendit ad filiorum favorem: dub. 16. n. 38.*
- Et ne bona transeant in alium virum: dub. 16. n. 39.*
- Habet antinomiali cum §. 4; ut ostenditur dub. 17. n. 1; & 2.*
- Assignatur ratio decidendi: dub. 15. n. 63; & dub. 16. n. 12; & 13.*
- Hæc lex omisit casum, in quo filius intestatus decedit relinquendo bona, quæ aliunde habuit, & non ex substantia paternã: dub. 15. n. 79.*
- Ibi in fin. neste cazo: Illustratur dub. 16. n. 9.*
- §. 3. Ibi: serã a mãy obrigada a dar fiança: quid si nolit? dub. 17. n. 48.*
- §. 4. Illustratur dub. 16. n. 11; & dub. 17. à n. 39; & sequent.*
- Habet cum §. 2. antinomiali: dub. 17. n. 6. & 7.*
- Limitatur dub. 16. n. 23.*
- Versic. fin. illustratur dub. 17. numer. 8; & 9. cum sequentibus.*

- An correxisset jus commune?*
dub. 17. n. 16; & 21;
& 22; & 24; & 47; &
41.
- Ratio decidendi assignatur*
dub. 17. n. 25; & sequen-
tib.
- Omnem legem hujus tituli li-
mitasse defenditur contra*
Oliveyr. da Cost. dub. 17.
à n. 19; & 20. cum sequenti-
bus.
- Tit. 92. De materia hujus legis a-
gunt DD. citati** dub. 12. n.
1.
- Super illa multum insudasse*
fatetur Carvalh. de testam.
citatus dub. 21. numer.
67.
- Dispositionem hujus legis im-
pugnant DD. citati* dub.
13. n. 1; & 2; & 3.
- Dicentes, scilicet, correctoriam*
esse: dub. 11. n. 2; & 3; &
dub. 19. n. 25.
- Et exorbitantem*: dub. 21. n.
41; & dub. 22. n. 16; &
dub. 13. n. 11.
- Et quod juri Divino ad-
versatur*: dub. 13. n.
3.
- Et quod est incentiva malo-
rum*: dub. 13. n. 4.
- Et quod est nutritiva peccati*:
dub. 13. n. 5.
- Et quod repugnat rationi na-
turali*: dub. 13. n. 6.
- Et quod generat reipublicæ*
scandalum: dub. 13. n.
7.
- Et quod sit favorabilis forni-
cariis*: dub. 13. n. 8.
- Et quod est odiosa filiis legiti-
mis*: dub. 13. n. 10.
- Et quod non valet simile sta-
tutum*: dub. 13. n. 13.
- Ex quibus difficilis redditur*
ratio decidendi hujus legis:
dub. 12. n. 13.
- Et nullam congruam ratio-
nem inveniri fatetur Cald.*
citatus dub. 12. n. 13.
- Querit igitur veram ratio-
nem decidendi* dub. 12. per
tot.
- Defenditur illius dispositio*:
dub. 13. præcipue à n.
15.
- Fuit enim secuta juris natu-
ralis dispositionem* dub. 11.
n. 31.
- Filios naturales æquando sine*
differentia: dub. 11. n. 34;
& 35.
- Favorabilis ita naturæ huma-
næ*: dub. 13. n. 16; &
26.
- Non agit enim de puniendo*
coitu: dub. 13. n. 19; & dub.
14. à n. 27; & dub. 18. n.
5.
- Nec est contra jus Divinum*:
dub. 13. n. 30.
- Et solum filiis favere intendit*:
dub. 19. n. 72.
- §. 1. De materia hujus legis**: dub.
19. n. 1; & 10; & 11; &
55.
- Ibi: filios nacerem*: dub. 19.
n. 34; & 36; & 37; & dub.
20.

20. n. 6; & 8.
Ibi: naõ fendo o que assi co-
 stuma andar a cavallo of-
 ficial mechanico: hæc ver-
 ba inducunt formam: dub.
 21. n. 65.
De quibus dict. dub. 21. à
 n. 53.
Ibi: como dito he: notatur
 dub. 19. n. 71.
 Versic. fin. *ibi*: & postò q̄ o pay te-
 nha ordens menores, nam serà
 por isso havido por cavalleyro,
 quanto a este caso: illustratur
 dub. 21. à n. 33; & sequenti-
 bus.
*Ex his verbis deducitur con-
 clusio, quod filius clerici in
 minoribus est patri successi-
 bilis*: dub. 21. n. 56.
 §. 2. *De materia* dub. 20. n.
 13.
 §. 3. *Difficilis est ratio deciden-
 di*: dub. 18. à n. 2. cum sequen-
 tibus, & 25. concluditur: n.
 26.
 Tit. 93. *Ratio decidendi hujus legis
 assignatur*: dub. 14. à n. 27. &
 seq.
 Tit. 95. §. 1. *illustratur* dub. 46. n.
 44; & 45.
 Tit. 96. §. 23; & 24. *an sit limitan-
 da hæc dispositio? remissive*
 dub. 24. n. 66. versiculo ex
 quo.
 §. 25. *Illustratur* dub. 18. à n. 27.
 cum sequent.
 Tit. 97. §. 22. *inducitur* dub. 36. n.
 28; & 29; & sequentibus, & n.
 46.

De materia hujus legis dub.
 32. per totam, ubi n. 1; & 2.
*referuntur DD. agentes de
 eâ.*

*Verba hujus Ord. sigillatim
 illustrantur* dub. 33. per to-
 tam.

*Dixerunt enim aliqui ex no-
 stris, hanc legem esse male
 conceptam*: dub. 32. n.
 12.

*Sed nihil intactum in hac lege
 fatentur*: dub. 32. n. 24. in
 fin.

Et in æquitate fundatam:
 dub. 32. à n. 17; &
 34.

*Est enim conformis juri
 communi*: dub. 32. n.
 37.

*Cujus inquiritur ratio de-
 cidendi*: dub. 32. à n. 5.
 cum seq.

*Fundatur in duplici ratione de-
 cidendi*: dub. 35. à n. 35. cum
 sequent.

Præcipua tamen assignatur
 dub. 32. n. 38; & 39; &
 40.

Ibi: emprazados: non distinguit
 Legislator inter emphyteusim
 novam, & inter antiquam:
 dub. 32. n. 37; & dub. 35. n.
 9.

*Ostenditur tamen, quod hæc
 Ord. solum agit de emphy-
 teusi novâ*: dub. 35. à n. 11.
 cum seq.

*Et non comprehendit emphy-
 teusim antiquam*: dub. 32.

dub. n. 10.
Ibi: & se o pay que lho deu for
a derradeyra pefsoa: intelli-
guntur hæc verba dub. 35. à n.
14.

Ibi: o der: superfluum videtur hoc
verbum: dub. 36. à n. 28. cum
sequent.

Ibi: & naõ lhe sendo dado em
vida: Ad hæc verba assignen-
tur varia rationes decidendi:
dub. 32. à n. 26.

Ibi: trará à collaçãõ o que valia
na vida do pay que lho deu:
exornant DD. de quibus dub.
32. n. 14.

§. 23. Illustratur, & assignatur
vera ratio decidendi: dub. 35.
n. 34; & 39; & 41. cum se-
quentib.

Ex lib. 5.

Tit. 6. §. 18. inducitur dub. 24. à n.
25; & seq.

§. 19. adducitur dub. 24. à n.
18.

Tit. 23. inducitur dub. 14. n.
34.

Ordo.

Ordo charitatis inducit ordinẽ suc-
cedendi: dub. 30. n. 47; &
48.

Ordo vocationis inducit ordinem
sucedendi: dub. 31. n. 32.

Ordo scribendi aliquãdo petit reser-
vare fundamenta ad solutionem
argumentorum: dub. 36. n.

48.

Ordini judiciali partes renuntiare
non possunt: dub. 43. n. 24; & 25;
& 26; & dub. 44. n. 64; &
65.

Ordo iudicii præverti non potest, nec
à iudice: dub. 43. n. 24; &
25.

Aliàs fit iudex suspectus: dub.
43. n. 25; & 26.

Nec etiam tacite renuntiari
põtest: dub. 44. n. 50.

Ordine procedendi repugnante, non
põtest cumulari cognitio in eodem
processu: dub. 48. n. 66.

In ordine judiciali favor privatus
consideratur publicus: dub. 43. n.
34.

Ordinarii termini regulariter sunt
observandi: dub. 44. n. 75.

Orphanus.

Orphanorum iudex est illis privati-
vus: dub. 52. n. 56.

Otiosum.

Otiosum in lege non debemus admit-
tere: dub. 41. n. 7; & dub. 50. n.
22; & verbo lex.

Pactum.

P

Pactum.

Pactum non valet sine deliberatione:
dub. 5. n. 7.

Pæna.

*Pæna non irrogatur sine probatione
delicti:* dub. 47. n. 39.

*Pænam quando lex imponit, non est
actus nullus:* dub. 9. n. 3; &
47.

Intellige dub. 9. n. 28; &
45.

Pæna dicitur nullitas actus: dub. 9.
n. 6.

Pæna non imponitur sine lege: dub.
9. n. 7; & 49.

*Pæna non debet egredi suos autho-
res:* dub. 12. n. 18.

*Quia solos authores compre-
hendit:* dub. 26. n. 42.

Pænales sunt leges contra binubentes:
dub. 15. n. 6.

*Sed ideo sunt abrogatæ per jus
canonicum:* dub. 15. n. 13; &
14; & 31; & 33; & 38; &
dub. 16. n. 24; & dub. 17. n.
25; & 42.

*Et modificatæ per jus Re-
gni:* dub. 17. n. 26; &
27.

Pænales leges non sunt extendendæ:
dub. 15. n. 7.

Pæna est privatio juris quæsi: dub.
16. n. 48.

*Pænalis effectus minuitur ex cursu
temporis:* dub. 40. n. 47.

*Pænalis non est dispositio denegans
spolianti audientiam circa domi-
nium:* dub. 45. n. 5.

*Pæna denegandæ spoliatori audien-
tiæ, cur introducta?* dub. 45. à n.
24. cum seq.

*Pænales effectus in spolio præscri-
buntur anno: & quales sint?*
dub. 46. à n. 3. cum sequenti-
bus.

Papa.

*Papa solus potest dispensare in jure
canonico:* dub. 28. n. 41.

Parens.

*Parentum mores solent cum semine
transire in filios:* dub. 18. n.
22.

*Parentes maius jus habent ad succe-
dendum, quàm Avi:* dub. 17. n.
11; & 12.

*Parentes desiderant filios ad succe-
dendum in bonis:* dub. 12. n.
45.

*Et dolent, si illis non succedunt
filii:* dub. 12. n. 54.

